Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

κόσμησιν τῶν αἰθουσῶν, περιέχοντος φωτογραφίας μεγάλων ἀνδρῶν, δι' ἧς τὴν ἐκτέλεσιν καὶ μετέβαινε καὶ εἰς Παρισίους, παρακαλέσας με δὲ εἰς οὐδένα, οὐδ' εἰς τὸν γραμματέα μου, νὰ μεταδώσω τὴν ἐφεύρεσιν. Ἂν οὐχὶ ὁ νοῦς, ἀλλ' ἡ κρίσις τοῦ ἀνθρώπου τούτου δὲν μοὶ ἐφάνη ἐντελῶς σώα.

1886.

Τῇ 5/17 Ἰανουαρίου εἰς τὴν ἑορτὴν τῶν παρασήμων ἐν τοῖς Ἀνακτόροις, προσελθών μοι ὁ Αὐτοκράτωρ, μοὶ ὡμίλησε προσηνέστατα, συγχαίρων μοι καὶ διὰ τὴν σχεδὸν βεβαίαν διατήρησιν τῆς εἰρήνης, καθ' ὅσον μοὶ εἶπεν, ὅτι θεωρεῖ αὐτήν, ὡς εἰς πᾶσαν τὴν Εὐρώπην, οὕτω καὶ εἰς τὴν Ἑλλάδα συμφερωτάτην. Μ' ἐπλησίασε δὲ καὶ ὁ Διάδοχος, καὶ μὲ ἀπεκάλεσεν, ἐν ὑπερβολῇ φιλοφροσύνης, σοφόν, ὁμιλήσας μοι καὶ περὶ τοῦ ἐν Σβερίνῳ διδαχθέντος δράματος μου.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Τῇ δὲ 24)4 Φεβρουαρίου εἰς τὸν χορὸν τῶν Ἀνακτόρων, εἰς τὸν Αὐτοκράτορα, εἰπόντα μοι περὶ τοῦ εἰσέτι ἐπικρατοῦντος σάλου παρὰ τοῖς Ἕλλησιν, ἀπήντησα ὅτι ***οὐκ ἐᾷ αὐτοὺς καθεύδειν τὸ τοῦ Μιλτιάδου*** (τῶν Βουλγάρων) τρόπαιον, ἐξηγήσας αὐτῷ τὴν ῥῆσιν.

Κατὰ τὰς πρώτας δ' ἡμέρας τοῦ Ἰανουαρίου ἔμαθον, πρῶτον παρὰ τοῦ Ὀθωμανοῦ Πρέσβεως καὶ μετὰ ταῦτα καὶ παρὰ τῶν ἐμῶν ἐν Ἀθήναις, ὅτι ἡ νύμφη μου, Λουκία, ἤρχετο εἰς νέον γάμον μετὰ τοῦ κ. Βουδούρη, καὶ τῇ ἔγραψα εὐχόμενος αὐτῇ εὐημερίαν, ἔστω καὶ ὑπὸ ξένους οἰωνούς.

Εἰς τὸν χορὸν δὲ τοῦ Διαδόχου (30]11 Φεβρ.) ὁ Αὐτοκράτωρ, προσελθών μοι, μοὶ εἶπεν, ὅτι θαυμάζει πόσον ἀκάματος εἰμὶ καὶ νεάζων, καὶ μ' ἠρώτησε τὶς ἦν ἡ ἡλικία μου· ἀλλὰ τῷ ἀπήντησα, ὅτι ἦν τόση, ὥστε τὴν ἐλησμόνησα.

Τῇ 6]18 Φεβρουαρίου ἔλαβον τὴν θλιβερὰν εἴδησιν τοῦ θανάτου τοῦ Ὑψηλάντου. Ἔκτοτε ἡ Ἑλληνικὴ Πρεσβεία τῆς Βιέννης ἔμεινε διευθυνομένη ὑπὸ τοῦ Ἀκολούθου Μάνου, μέχρις οὗ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

Πρέσβυς διωρίσθη ὁ πρὶν Γραμματεύς μου Μάρκος Δραγούμης.

Ἐπιστολαὶ δ' ἐκ Πετρουπόλεως μοὶ ἀνήγγειλαν ὅτι ὁ γαμβρός μου Λοβάνωφ διωρίσθη (ὡς μοὶ εἶχεν ὑποσχεθῆ ὁ ὑπουργὸς κ. Γκὶρς) Β΄. Γραμματεὺς εἰς τὴν ἐν Κίνᾳ Ῥωσσικὴν Πρεσβείαν καὶ ὅτι, μετ' ὀλίγον, ἔμελλε ν' ἀπέλθη μετὰ τῆς οἰκογενείας του διὰ Μόσχας καὶ Ὀδησσοῦ, μὴ δυνάμενος νὰ διέλθη διὰ Βερολίνου. Δι' ὅ, μὴ ἀνεχόμενος τὸν μακρόν, ἴσως αἰώνιον χωρισμόν, χωρὶς ν' ἀσπασθῶ τὴν φιλτάτην μου θυγατέρα, ἐτηλεγράφησα καὶ ἔλαβον ἄδειαν, ἵνα μεταβῶ εἰς Πετρούπολιν. Ἀλλ' ἐπειδὴ ἦν ἡ ἀκμὴ τοῦ χειμῶνος, ἐδέησε νὰ προμηθευθῶ μηλωτὴν καὶ ἄλλα κατὰ τοῦ ψύχους ἀμυντικά. Λαβὼν δὲ καὶ συστατικὴν κατὰ τῶν τελωνιακῶν καὶ λοιπῶν ἐνοχλήσεων, ἀπῆλθον τῇ 8]20 Φεβρουαρίου. Κατὰ τὰ μεθόρια, εἰς τὸν σταθμόν, ἐτέθησαν τ' Αὐτοκρατορικὰ δωμάτια εἰς διάθεσίν μου. Τοὺς δ' ἐν Ῥωσσίᾳ σιδηροδρόμους εὗρον ἀρίστους διὰ τοὺς ἐπιβάτας.

Εἰς Πετρούπολιν δ' ἔφθασα τῇ ἑσπέρᾳ τῆς ἐπιούσης ἡμέρας εὐηλίου, ὁδοιπορήσας ἐπὶ ἐδάφους μονοτόνως λευκοῦ. Εὗρον δὲ τὴν ἀγαπητήν μου Χαρίκλειαν μετὰ τοῦ ἀνδρὸς καὶ τῶν δύο νηπίων της ἐν μικρᾷ κομψῇ προσγείῳ οἰκίᾳ, καὶ ἤδη διὰ τὴν μακρὰν ὁδοιπορίαν παρασκευαζομένους. Ἔμεινα δὲ παρ' αὐτοῖς 11 ἡμέρας, ἐφ' ὧν ἐπροσπάθησα νὰ ἴδω ὅ,τι τῆς μεγαλουπόλεως ἐδυνάμην κατ' ἐκείνην τὴν ὥραν τοῦ χρόνου, ὅτε χρῆσιν τῶν ποδῶν νὰ ποιήσω δὲν ἐδυνάμην.

Ἐπεσκέφθην δ' ἰδίως καὶ ἐπανειλημμένως τὰ λαμπρὰ Μουσεῖα τοῦ Hermitage, εἰς ἃ μὲ περιήγαγε μάλιστα ὁ Διευθυντὴς τοῦ αἰγυπτιακοῦ τμήματος, ὁ μετὰ τοῦ υἱοῦ μου Ὄθωνος εἰς φιλικὰς σχέσεις ἐλθών. Οἱ ἀρχαιολογικοὶ θησαυροὶ τῶν συλλογῶν ἐκείνων, καὶ μάλιστα οἱ τῶν ἀρχαίων ἀγγείων καὶ κοσμημάτων, εἰσὶν ἀνεκτίμητοι. Ἐξεπλάγην δ' ἰδὼν καὶ δύο ἑρμάρια, περιέχοντα «Σιβηρικὰς ἀρχαιότητας», ἐν πολλοῖς ἐμφερεῖς πρὸς τὰς Περσικάς.

Μεταβὰς δὲ καὶ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν, προσῆλθον πρὸς τὸ Ὑπουργὸν κ. Γκίρς, ὃν ηὐχαρίστησα διὰ τὴν ὑπὲρ τοῦ Λοβάνωφ πρόνοιάν του, καὶ τὸν παρεκάλεσα νὰ τὴν

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ἐξακολουθήσῃ αὐτῷ καὶ εἰς τὸ μέλλον, εἶτα δ' ἀνεζήτησα καὶ εἶδον καὶ τοὺς ἐν τῷ Ὑπουργείῳ ἀνωτέρας θέσεις κατέχοντας, τὸν Κον Jomigny, ὃν ἐγνώριζον ἐκ Παρισίων, καὶ τὸν Κον Βλάγκαλην.

Εἶτα δὲ προσεκλήθην εἰς τὸν μεγαλοπρεπέστατον Αὐτοκρατορικὸν χορόν, εἰς τὰ λεγόμενα «χειμερινὰ ἀνάκτορα», ἔνθα ὁ Αὐτοκράτωρ, ὅτε ἔλαβον τὴν τιμὴν νὰ τῷ παρουσιασθῶ, μοὶ εἶπεν ὅτι ἡ θυγάτηρ μου ἀπήρχετο μακράν, εἰς Ἰαπωνίαν·

— «Δυστυχῶς, Μεγαλειότατε, τὸ καθῆκον τοὺς καλεῖ οὐχὶ εἰς τὴν Ἰαπωνίαν, ἀλλ' ἔτι ἀπώτερον, εἰς τὴν Κίναν».

— «Ἆ! ναί, ἀπεκρίθη ἡ Α. Μ., εἰς τὴν Κίναν. Τῷ ὄντι ἡ ἀπόστασις εἶναι ἔτι μεγαλειτέρα».

Ἡ παρατήρησις αὕτη τοῦ Αὐτοκράτορος μοὶ ἐφάνη καλὸς οἰωνὸς διὰ τοῦ γαμβροῦ μου τὸ μέλλον. Ἐπίσης δὲ παρουσιάσθην καὶ εἰς τὴν Αὐτοκράτειραν, ἥτις, μετὰ μεγίστης ἐπιεικείας μοὶ ὡμίλησε περὶ τῆς θυγατρός μου, τῆς Ἑλλάδος καὶ τοῦ Βασιλέως.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Μετὰ δὲ τὸ μεσονύκτιον, ἀπὸ τῆς μεγίστης καὶ δι' ἠλεκτρικοῦ φωτὸς καὶ ἀεριόφωτος σχεδὸν ἡλιοφωτίστου αἰθούσης τοῦ χοροῦ, μετέβημεν εἰς τὸ ἀπέραντον ἑστιατόριον, οὗ ὁ φωτισμὸς ἦν, ὡς ὁ ἰσχυροῦ φωτὸς τῆς σελήνης, καὶ ἐκεῖ, ὑπὸ μέγιστα φοινικόδενδρα, ἦσαν ἐστημέναι πάμπολαι μικραὶ τράπεζαι, ἀνὰ μία ὑφ' ἕκαστον, εἰς ἃς ἦσαν κατανεμημένοι οἱ ἐπίσημοι τῶν προσκεκλημένων. Ἐφ' ὑψώματος δ' ἦν ἡ τράπεζα τῆς αὐτοκρατορικῆς οἰκογενείας· ἀλλ' εἰς αὐτὴν δὲν ἐκάθητο καὶ ὁ Αὐτοκράτωρ, ἀλλά, κατ' ἀρχαίαν ἐθιμοταξίαν, συνοδευόμενος ὑπὸ δύω Ὑπασπιστῶν, διέτρεχε πάσας τὰς αἰθούσας τοῦ δείπνου, πρὸς οὐδένα μὲν ὁμιλῶν, ἀλλὰ πρὸ πασῶν τῶν τραπεζῶν διερχόμενος.

Ἡ δὲ Μεγάλη Δούκισσα Κωνσταντίνου, ἥτις δὲν ἦτον εἰς τὸν χορόν, καὶ εἰς ἣν ἐζήτησα ἐπίσης νὰ παρουσιασθῶ, μοὶ ἐμήνυσε νὰ παρευρεθῶ τῇ ἐπαύριον, Κυριακῇ, εἰς τὸ ἐκκλησίδιον τοῦ Ἀνακτόρου της, καὶ μετὰ τοῦτο νὰ παρακαθήσω εἰς τὸ πρόγευμά της. Ἐκεῖ ἐνεφανίσθη καὶ ὁ Μέγας Δούξ, ἀλλὰ μοὶ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

εἶπεν ὅτι, πάσχων, συνταγῇ τῶν ἰατρῶν ἠναγκάζετο νὰ γεύηται ἰδιαιτέρως, καὶ νὰ μὴ παρακαθήσῃ μεθ᾽ ἡμῶν.

Ἡ δὲ Μεγάλη Δούκισσα, ἥτις ἐκάθητο εἰς τὴν κεφαλὴν τῆς τραπέζης, καὶ μὲ εἶχεν ἐκ δεξιῶν της, μοὶ εἶπεν ὅτι κάθηται μὲν μεθ᾽ ἡμῶν, ἀλλ᾽ ἐπίσης ἰδιαιτέραν ὀφείλει ν᾽ ἀκολουθῇ δίαιταν. Ὅτε δ᾽ ἐν μέσῳ τῷ προγεύματι μὲ ἠρώτησε, διότι ὀλίγα τρώγω, καὶ ἂν καὶ ἐγὼ ἀσθενῶ, ἀπήντησα, τοῦτο μὲν οὐχί, ἀλλ᾽ ἀφ᾽ οὗ ἐγεύθην τοῦ ἐδεσματικοῦ προοιμίου (ζακούσκα), τοῦ παρατεθειμένου εἰς τὸν προθάλαμον ἐπὶ μεγίστης τραπέζης, καὶ συγκειμένου ἐκ πλείστων καὶ ἐκλεκτοτάτων ψυχρῶν προϊόντων τῆς ξηρᾶς καὶ τῆς θαλάσσης, μοὶ ἦτο δύσκολον νὰ ἐξακολουθήσω γευόμενος καὶ τῶν μαγειρευτῶν.

Ἠθέλησε δ᾽ ἔπειτα νὰ μὲ παρουσιάσῃ καὶ εἰς τὴν εἰς τ᾽ ἀριστερά της, ἀπέναντί μου καθημένην κυρίαν Βαριάτινσκη, καὶ ὅτε ἤκουσεν ὅτι εἴμεθα πρὸ πολλοῦ γνώριμοι καὶ φίλοι, ἐξέφρασε τὴν λύπην της, ὅτι δὲν ἐγνώριζε τοῦτο, ἵνα μᾶς δώσῃ θέσιν πλησίον ἀλλήλων. Ἄλλα δὲ γεύματα, εἰς ἃ προσεκλήθην, ἦσαν τοῦ Πρέσβεως τῆς Πρωσσίας, κ. Schweinitz, ἔνθα εἷς τῶν Μεγάλων Δουκῶν, ἐξάδελφος τοῦ Αὐτοκράτορος, μοὶ προσωμίλησεν Ἑλληνιστί, ἐκαθήμην δὲ παρὰ τῷ Ὑπουργῷ κ. Βλάγκαλη· τὸ τοῦ Πρέσβεως τῆς Ῥωμανίας, καὶ ποτὲ ἐν Βερολίνῳ συναδέλφου μου κ. Κρετσουλέσκου, τὸ τοῦ Γραμματέως καὶ τότε Ἐπιτετραμμένου τῆς Πρεσβείας ἡμῶν κ. Μαρκορᾶ, εἰς ἓν τῶν ἀρίστων ξενοδοχείων, μετὰ τῶν ἐπισημοτάτων τῶν ἐν Πετρουπόλει ὁμογενῶν, τὸ τῆς κ. Βαριάτινσκη, εἰς ὃ παρεκάθητο καὶ ὁ λίαν πεπαιδευμένος νέος συγγενής της, Πρίγκηψ Ἀβαμελὲκ Λαζάρεφ, ὅστις καὶ μοὶ ἐδώρησε τὸ πολύτιμον ῥωσσικὸν σύγγραμμά του περὶ Παλμύρας.

Ἔλαβον δ᾽ ἐπιστολὴν καὶ παρὰ τῆς Πριγκηπίσσης Ὀβελένσκη, ἣν ἐν Γερμανίᾳ εἶχον γνωρίσῃ, φίλην ἐπιστήθιον οὖσαν τοῦ ἐκεῖ τότε Πρέσβεως τῆς Γαλλίας, καὶ μὲ προσεκάλει εἰς ἐπίσκεψίν της. Ἀλλ᾽ ὅτε τῇ ἐπιούσῃ μετέβην παρ᾽ αὐτῇ, ἠσθένει, καὶ μ᾽ ἐδέχθη ἡ νέα ἀνεψιὰ αὐτῆς, χήρα κ. St. Kreck.

Καὶ εἰς τὰ γεύματα δὲ ταῦτα καὶ εἰς τὸν αὐτοκρατορικὸν χορὸν ἐξεπλάγην ἀπαντήσας πλείστους γνωρίμους, ἀρχαίους συνα-

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

δέλφους μου ἐν τῇ διπλωματίᾳ, ἐν ἄλλοις τοὺς Ἰγνάτιεφ, τὴν κυρίαν Schleinitz, σύζυγον τότε τοῦ Πρεσβευτοῦ τῆς Αὐστρίας. Δὶς δ᾽ ἀπῆλθον εἰς θέατρα, καὶ τὴν μίαν φορὰν μὲ ἤγγισέ τις εἰς τὸν ὦμον, στραφεὶς δ᾽ εἶδον τὸν κ. Σαβούρωφ, ὅστις, γνωρίσας με ἐκ τοῦ θεωρείου του, κατέβη πρὸς ἐμὲ καὶ μὲ ὡδήγησεν ἐκεῖ πρὸς τὴν σύζυγόν του, ἣν καὶ τῇ ἐπαύριον ἐπεσκέφθην κατ᾽ οἶκον.

Ἐπιστρέφων δ᾽ ἡμέραν τινὰ μετὰ τοῦ Γεωργαντοπούλου ἐξ ἐπισκέψεως εἰς τὸν Πρόξενον ἡμῶν κ. Κοντογιαννάκην, εἰς τὸν σεβαστότατον Ἕλληνα ἱερέα κ. Παγίδαν, καὶ εἰς τὸν ποτὲ ἐπὶ τῆς παιδικῆς ἡλικίας εἰς τὸ Λύκειον τῆς Ὀδησσοῦ συμμαθητήν μου, νῦν δὲ Στρατηγὸν Κωνσταντᾶν.

Ἐβάπτισα δ᾽ ἐν μιᾷ τῶν ἡμερῶν τὸ μικρὸν τέκνον τῆς θυγατρός μου, καλέσας αὐτὸ Ἀλέξανδρον· ἀλλὰ τὸ δυστυχὲς βρέφος, ὅτε μετ᾽ ὀλίγον ἀπῆλθεν ὁ γαμβρός μου οἰκογενειακῶς διὰ τὴν θέσιν του, ἀσθενῆσαν, ἀπέθανεν εἰς τὸν διάπλουν μεταξὺ Κωνσταντινουπόλεως καὶ Ἀθηνῶν.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Τῇ ἐπιούσῃ δὲ τῆς βαπτίσεως ἀνεχώρησα, καὶ εἰς τὸν Σταθμὸν ἐλθὼν ὁ σεβ. Ἐφημέριος μοὶ ἐδώρησεν εἰκόνα τῆς Παναγίας, ὡς ἱερὸν ἐφόδιον.

Ὅτε ἀφικνούμην εἰς Βερολῖνον (τῇ 23 Φεβρ. 8 Μαρτ.), εὐτυχῶς ἐν αὐτῇ ἤδη τῇ πόλει ἐπῆλθε συμβάν, ὃ ἐδύνατο ν᾽ ἀποβῇ κινδυνῶδες· μεταξὺ δύω Σταθμῶν ἀνεφλέχθη ἡ ἅμαξα, ἧς ἐπέβαινον. Ἀλλ᾽ ἄνευ δυσαρέστου συμβάντος μετεβιβάσθην εἰς ἄλλην.

Ἀμέσως δὲ τῇ ἐπιούσῃ ἐπεσκέφθην τὸν Ὑπουργὸν Κόμητα Βίσμαρκ, ὅστις λίαν σοβαρῶς μοὶ ὡμίλησε περὶ τῆς θέσεως, ἣν κατελάμβανεν ἡ Ἑλλάς, μικρὸν λόγον ποιουμένη τῆς θελήσεως καὶ τῶν συμφερόντων τῆς Εὐρώπης, καὶ τὸ ἴδιον ἑαυτῆς συμφέρον παραγνωρίζουσα καὶ καταστρέφουσα.

Τῇ 10)22 δὲ Μαρτίου, ἡμέρᾳ, καθ᾽ ἣν ὁ Αὐτοκράτωρ εἰσήρχετο εἰς τὸ 90ον ἔτος τῆς ἡλικίας του, παρεκάθησα, ὡς συνήθως, εἰς τὸ διπλωματικὸν γεῦμα τοῦ πρ. Βίσμαρκ, ἐπὶ τῇ διαφορᾷ ὅμως ὅτι, ἐν ᾧ μέχρι τῆς πέρυσιν ἤμην ὁ δεύτερος μετὰ τοὺς Πρεσβευτὰς (ambassadeurs), ἤδη κατεῖχον τὴν ἐσχάτην διπλωμα-

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

τικὴν θέσιν, διότι ἡ ἀνανέωσις τῶν διαπιστευτηρίων μου μὲ καθίστα νεώτερον πάντων τῶν συναδέλφων μου.

Εἰς τὴν Αὐτοκρατορικὴν δὲ συναναστροφήν, εἰς ἣν παρῆν, πολλὰ μοὶ ὡμίλησεν ὁ Διάδοχος τῆς Σουηδίας. Ὁ Πρεσβευτὴς τῆς Γαλλίας διὰ μακρῶν ἐπέμεινε παρ' ἐμοί, ὅτι ἡ Ἑλλὰς ὤφειλε νὰ μείνῃ ἠρεμοῦσα, εἰπών μοι καὶ αὐτός, ὡς καὶ ὁ τῆς Ἰταλίας, ὅτι αἱ Κυβερνήσεις των ἄντικρυς ἀποδοκιμάζουσι τὴν πρόφασιν, ὅτι τὴν Ἑλλάδα βιάζουσι δῆθεν εἰς ἄμυναν συγκεντρώσεις τῶν Τούρκων κατὰ τὰ σύνορα. Περὶ τούτων ἔγραψα κατὰ καθῆκον.

Κατὰ τὸ διάστημα τοῦτο ὁ Κλέων ἦν ἐπ' ἀδείᾳ ἐν Ἀθήναις, καί, ὡς μοὶ ἔγραφον, ὁ Δελιγιάννης προὐτίθετο νὰ τὸν πέμψῃ Πρέσβυν εἰς Βιένναν· ἀλλ' ἐπειδή, ἀπελθὼν τῶν Ἀθηνῶν, συνηντήθη μετὰ τοῦ Τρικούπη εἰς Κέρκυραν, πιστεύσας ὁ Δελιγιάννης ὅτι ἐκ προθέσεως ἔπραξε τοῦτο, ἀπέστη τοῦ σκοποῦ του, ὃν οὐδ' ὁ Τρικούπης ἐξετέλεσε μετὰ ταῦτα.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Κατ' ἀρχὰς Ἀπριλίου ἐπεσκέφθην, ἐν τῇ αἰθούσῃ Κρόλλ, ἔκθεσιν τῶν διακεκριμένων εἰκόνων τοῦ Ῥώσσου καλλιτέχνου Weraschagin, ὡς τιμωρίαν τῶν Ἰνδῶν ὑπὸ Ἄγγλων, τὸν ἀπαγχονισμὸν τῶν φονέων τοῦ Αὐτοκράτορος τῆς Ῥωσσίας, ὧν τὴν πρωτότυπον ἀγχόνην εἶχον ἴδη ἐν θέσει, ὅτε ἤμην ἐν Πετρουπόλει, καὶ τὰ ἐκ τῆς Νέας Διαθήκης, ἅτινα, τεχνικῶς μέν, ἦσαν ὡραῖα, ἀλλά, καθ' ὃ πάσης ἰδανικότητος καὶ εὐλαβοῦς τάσεως στερούμενα, εἶχον ἀποῤῥιφθῆ καὶ καταδικασθῆ ἐν Βιέννῃ. Ἐκεῖ δ' ἐγνώρισα καὶ τὸν ἴδιον καλλιτέχνην, εἰς ὃν εἶπον, ὅτι τὰ ἔργα του ἐκεῖνα καὶ ἐν Βιέννῃ καὶ πανταχοῦ θὰ ἐθαυμάζοντο, ἂν δὲν ἠξίου νὰ χαρακτηρίζῃ αὐτὰ ὡς παραστάσεις θρησκευτικάς.

Τῇ δ' ἐπαύριον ἔλαβον ἐπιστολὴν ἐκ Σοφίας τοῦ Κλέωνος, λέγοντός μοι, ὅτι ὁ ἡγεμὼν Βαττεμβὲργ τῷ ἐδήλωσε τὴν πρόθεσιν τοῦ νὰ παραιτηθῇ. Μετὰ τρεῖς ἡμέρας δ' ἐπρογευμάτισα παρὰ τῇ κυρίᾳ Μόλτκε, ἀνεψιᾷ τοῦ Στρατάρχου, καὶ ἐκεῖθεν μετέβην εἰς τοῦ Κομ. Βίσμαρκ, ἵνα τὸν ἐρωτήσω, πῶς ἡ Εὐρώπη θεωρεῖ τὸ πραξικόπημα τῶν Βουλγάρων καὶ διάκειται πρὸς αὐτό. Ὁ δὲ μοὶ εἶπε, καὶ ἀμέσως περὶ τούτου ἔγραψα, ὅτι αἱ Δυνάμεις

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

σκέπτονται, οὐχὶ περὶ ἀπειλῆς διὰ τῆς Τουρκίας, ἀλλὰ περὶ λήψεως ἐκβιαστικῶν μέτρων κατὰ τῆς Βουλγαρίας.

Τὴν νύκτα τοῦ Πάσχα, μετὰ τὴν ἐκκλησίαν, προσκληθείς, παρεκάθησα εἰς τὸ πρόγευμα τοῦ Γενικοῦ Προξένου Ῥωσσίας, κ. Koudriéftstheff, πλησίον ὡραίας νέας Ῥωσσίδος, εἰς ἣν μὲ παρουσίασεν, ὡς τὴν πρώτην τῶν χορευτριῶν τῶν Ῥωσσικῶν θεάτρων, κυρίαν Νικατίν. Κατὰ παράκλησίν του δέ, καὶ ἐπεσκέφθην αὐτήν, λαβὼν παρ' αὐτῆς καὶ τὴν φωτογραφίαν της. Εἰς δὲ τὸν φιλάρχαιον Γραμματέα τῆς Ῥωσσικῆς Πρεσβείας κ. Ἀρσένιεφ, οὗ ἡ σύζυγος ἦν ἐξαδέλφη τοῦ γαμβροῦ μου Λοβάνωφ, ἐσύστησα τὸν Ἕλληνα Σβορόνον, ὅστις περὶ τὴν νομισματικὴν ἠσχολεῖτο, καὶ συνέταξε μακρὸν ὑπόμνημα περὶ Κρητικῆς νομισματικῆς, στεφανωθὲν ὑπὸ τῆς Γαλλικῆς Ἀκαδημίας. Τὸν δὲ κ. Ἀρσένιεφ ἐσύστησα καὶ εἰσήγαγον ὡς μέλος τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρείας τοῦ Βερολίνου.

Περὶ τὰ μέσα τοῦ Ἀπριλίου ἐδεινώθησαν τὰ πράγματα ἐν Ἀθήναις, ὅτε, ἀφ' οὗ ὁ Ὑπουργὸς κ. Δεληγιάννης ἐνέδωκεν εἰς τὰς παραστάσεις τῆς Γαλλίας, οἱ ἄλλοι Πρέσβεις, καίτοι λαβόντες τούτου γνῶσιν, οὐχ ἧττον τῷ ἐπεμψαν τελεσίγραφον, προκαλέσαν βιαίαν αὐτοῦ ἀπάντησιν. Περὶ τούτων ὡμίλησα μετὰ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν, πρὸς ὃν ἐπροσπάθησα νὰ καταδείξω τὸ ἄτοπον τῆς διακοινώσεως τῶν Πρέσβεων, καὶ νὰ δικαιολογήσω τὸν κ. Δεληγιάννην. Ὁ δὲ Πρεσβευτὴς τῆς Γαλλίας (Courcel), μεθ' οὗ ἐπίσης συνδιελέχθην, κατέκρινε τὴν διπλωματικὴν ἐνέργειαν καὶ τῶν Δυνάμεων καὶ τοῦ Ἕλληνος Ὑπουργοῦ. Ὅτε δὲ μοὶ ἐτηλεγραφήθησαν αἱ ἀξιώσεις, ἃς ἤγειρεν ἡ Ἑλλὰς ἀπέναντι τῆς Εὐρώπης, ἀπῆλθον (ἀπουσίᾳ τοῦ Ὑπουργοῦ) πρὸς τὸν Ὑφυπουργὸν κ. Βέρχεμ, ὅστιςδὲν μ' ἐδέχθη. Ἐπανῆλθον δὲ καὶ αὖθις, καὶ τότε μοὶ εἶπεν, ὅτι μόνον ἐξ ἀτομικῆς ὑπολήψεως πρὸς ἐμὲ καὶ χάριν μου μὲ δέχεται, διότι οὐδεμία συζήτησις μετὰ τῆς Ἑλλάδος ἐστὶν ἐφικτή, ἡ δ' Ἑλλὰς ὀφείλει ἀμέσως καὶ ἄνευ οὐδεμιᾶς ἐπιφυλάξεως νὰ κηρύξῃ τὸν ἀφοπλισμόν. Ἔσπευσα δ' εὐθὺς νὰ τηλεγραφήσω τοῦτο, καὶ ἐγγράφως νὰ τὸ ἐκθέσω. Τὴν δ' ἐλπίδα, ἣν τὸ ὑπουργεῖον ἐξέφρασεν, ὅτι θέλει τῷ ἐπιτραπῇ νὰ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

χωρήση βραδέως εἰς τὸν ἀφοπλισμόν, καὶ ἣν καὶ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Γερμανίας καὶ εἰς τοὺς Πρέσβεις τῶν Μεγάλων Δυνάμεων ἐγνωστοποίησα, ἐδέχθησαν πάντες μετὰ δυσπιστίας, καὶ ἐθεώρησαν ἀνεπαρκῆ. Ὅτε δ' ἔφερα εἰς γνῶσιν τοῦ Κόμ. Βίσμαρκ τὸ τηλεγράφημα τοῦ κ. Δεληγιάννη, λέγοντος ὅτι, ἂν δὲν ἐνδώσωσιν αἱ Δυνάμεις εἰς τὴν πρότασίν του, θὰ προτιμήση νὰ παραιτηθῇ, μοὶ ἀπεκρίθη ὅτι τοῦτο οὐδένα θὰ δυσαρεστήση πολύ· καὶ τοῦτο ἐπίσης ἔσπευσα νὰ διακοινώσω εἰς Ἀθήνας.

Μίαν τῶν τελευταίων ἡμερῶν τοῦ Ἀπριλίου, προσκληθεὶς ὑπὸ τοῦ Τανεχάση, ἀπῆλθον ἐπὶ μίαν ἡμέραν εἰς Μαγδεβούργ.

Ἐν Βερολίνῳ δ' εἰς γεῦμα παρὰ τῇ Καν Φαβιὰν (ἐγγόνῳ τοῦ ποιητοῦ τοῦ Wacht am Rhein), κυρία τις, ἐρχομένη ἐκ Σόφιας, μοὶ εἶπεν ὅτι ἡ νύμφη μου Δώρα ἦν ἐκεῖ ἡ πασῶν τῶν Κυριῶν προέχουσα.

Τῇ δὲ 15 Ἀπρ. (7 Μαΐου), ὅτε ἐγνώσθη ἡ τελευταία ἀπάντησις τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως εἰς τὴν εὐρωπαϊκὴν διακοίνωσιν καὶ ἡ ἀποστολὴ στρατοῦ εἰς τὰ σύνορα, ἐπὶ λόγῳ ὅτι συνεκεντροῦντο οἱ Τοῦρκοι ἐκεῖ, ἐλθόντες πρός με, ὅτε Πρέσβυς τῆς Γαλλίας καὶ ὁ τῆς Ἰταλίας, μοὶ ὡμίλησαν αὐστηρότατα κατὰ τοῦ μέτρου τούτου, ὥστε ὅλως φαντασιώδης ἦν ἡ ἐν Ἀθήναις ἐπικρατοῦσα πρόληψις, ὅτι ἡ Γαλλία ἦν εὔνους εἰς ἡμῶν τὰ κινήματα.

Τῇ 28 Ἀπρ. δὲ (10 Μαΐου) ἦλθεν ἡ εἴδησις τῆς παραιτήσεως τοῦ Ὑπουργείου, ἀφ' οὗ ὁ κ. Δεληγιάννης εἶπεν εἰς τὸν ὄχλον, ὅτι, ἂν τὸ ἔθνος θέλη τὸν πόλεμον, αὐτὸς ποτὲ δὲν θὰ ὑπογράψη τὸν ἀφοπλισμόν, κατὰ τοῦτο ὅμως ἀπατώμενος, ὅτι ὁ ὄχλος δὲν ἦν τὸ ἔθνος, καὶ ὅτι ὁ Ὑπουργὸς πρέπει νὰ διοικῇ, οὐχὶ νὰ διοικῆται.

Τῇ δὲ 30 Ἀπρ. (12 Μαΐου) ἐγκατέστη τὸ ὀλιγοήμερον ἡμέτερον Ὑπουργεῖον Βάλβη, τὸ μόνον σκοπὸν ἔχον τὴν σύγκλησιν τῆς Βουλῆς. Εἰς τὸν ἐν αὐτῷ Ὑπουργὸν τῶν Ἐξωτερικῶν κ. Λουριώτην, ἔγραψα ἀμέσως δευτέραν ἐπιστολὴν περὶ τῆς θέσεως τῶν πραγμάτων καὶ τῆς ἀναγκαίας πολιτικῆς τῆς Ἑλλάδος ἵνα ἀνακτήσηται καὶ οἰκειωθῇ τὴν εὔνοιαν καὶ ὑπόληψιν τῆς Εὐρώπης, ἐξ ὧν ἐξηρτᾶτο αὐτῆς τὸ μέλλον.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

Παρὰ τῷ Γραμματεῖ τῆς Ῥωμανικῆς Πρεσβείας, Κῳ Γκίκᾳ, ἀπήντησα μίαν ἡμέραν τὸν γέροντα πατέρα του, Πρέσβυν ἐν Λονδίνῳ, σύζυγον δὲ τῆς ἀνεψιᾶς μου, ἀδελφῆς τῆς κυρίας Κοτσεβοῦ.

Συνεχάρην δὲ τῇ 6)18 Μαΐου τὸν Κόμητα Ἑρβέρτον Βίσμαρκ, διορισθέντα ὁριστικῶς Ὑπουργὸν τῶν Ἐξωτερικῶν, ἐν ᾧ πρὶν ἐξετέλει τὰ καθήκοντα ταῦτα μόνον ὡς Ὑφυπουργὸς τοῦ πατρός του.

Τῇ 9)21 δὲ Μαΐου, κληθείσης τῆς Ἑλληνικῆς Βουλῆς, διωρίσθη ὁ Τρικούπης Πρωθυπουργός, καὶ Ὑπουργὸν τῶν Ἐξωτερικῶν ἔλαβε τὸν δικηγόρον Στ. Δραγούμην. Εἰς ἀμφοτέρους ἔγραψα, πλὴν τῶν ἐπισήμων, συχνὰ καὶ ἰδιωτικὰ καὶ ἐμπιστευτικὰ ἔγγραφα, ἀλλ᾽ οὐδέποτε ἀπάντησιν ἔλαβον. Κατὰ τὸν καιρὸν δ᾽ ἐκεῖνον ἀγγλικαὶ ἐφημερίδες διεσχυρίσθησαν, ὅτι ὁ Δεληγιάννης παρεφρόνησε.

Τῇ 11)22 δέ, ὅτε ἦλθον αἱ εἰδήσεις τῶν συγκρούσεων κατὰ τὰ μεθόρια, καὶ τὸ Ὑπουργεῖον μοὶ ἔπεμψε τὴν κατὰ τῶν Τούρκων ἐπὶ τούτῳ διαμαρτυρίαν του, ἡ Γερμανικὴ Κυβέρνησις μοὶ εἶπεν, ὅτι ἀποκρούει αὐτήν, ὡς μὴ εἰλικρινῆ. Οὐχ ἧττον, εἰς τὸν Ὑφυπουργὸν Βέρχεμ παρέστησα, μετά τινας ἡμέρας, ὅτι δὲν ἀπέδωκαν οἱ Τοῦρκοι τοὺς Ἕλληνας αἰχμαλώτους, οὐδ᾽ ἀπεσύρθησαν κατὰ τὰ συμπεφωνημένα. Ὁ δὲ μοὶ ἀπήντησεν ὅτι, καθ᾽ ἃς ἔχουσι θετικὰς πληροφορίας, οἱ Τοῦρκοι θέλουσι καὶ ἐπιδιώκουσι τὴν ἐπάνοδον τῆς τάξεως, καὶ εἷς τῶν Πρεσβευτῶν μοὶ εἶπεν ὅτι, ἂν κακῶς φέρωνται οἱ Τοῦρκοι, τοῦτο ἐστὶ κέρδος τῆς Ἑλλάδος. Τὸ κατ᾽ ἐμὲ δ᾽ ἐπέμενον εἰς τὴν ὅσον ἐνῆν ταχυτάτην ἄρσιν τοῦ ἀποκλεισμοῦ, ἥτις καὶ ἐγένετο, ἅμα ἀπέδομεν τὸν Ζυγόν.

Τῇ 22)5 Ἰουνίου ἐξέδραμον εἰς Ebernwald, ὡραίαν λοφώδη καὶ δασώδη ἐξοχήν, περὶ τὰς 2 ὥρας τοῦ Βερολίνου ἀπέχουσαν, εἰς ἣν εἶχεν ἐκλέξῃ τὴν θερινὴν διαμονήν της ἡ φίλη οἰκογένεια τοῦ Ῥώσσου Γραμματέως Ἀρσένιεφ. Τῇ δὲ 1)13 Ἰουνίου ἐν Ποτσδάμ, μετὰ τῆς οἰκογενείας Gain μᾶς ἐφωτογράφησεν ὁ περιώνυμος καθηγητὴς Tobold ἐπὶ τοῦ λόφου Fingsberg.

Ἐν ᾧ διέτριβον ἐν Βερολίνῳ, εἶχον τὴν θλῖψιν νὰ ἴδω, πλὴν

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

τοῦ Γενικοῦ ἡμῶν Προξένου Martî Sobernheim, καὶ δύω ἐκ τῶν ἀρίστων γνωρίμων μου Κυριῶν, τὴν σύζυγον τοῦ ἐξαδέλφου τοῦ Γενικοῦ Προξένου, καὶ τὴν ὡραίαν γυναῖκα τοῦ ἐξόχου καλλιτέχνου Βεγάζ, ἐξ ἀσθενείας ταραχθείσας τὰς φρένας. Εὐτυχῶς ὅμως, καὶ τοῦτο σχεδὸν συγχρόνως, ἀμφότεραι πάλιν ἰάθησαν· καὶ τὴν μὲν κυρίαν Βεγὰζ εἶδον ἔκτοτε ἄριστα πάλιν ἔχουσαν· ἡ δὲ κυρία Σοβερνχάϊμ μοὶ ἔλεγεν, ἰαθεῖσα, ὅτι, ὅτε ἔπασχεν, εἶχε πολλάκις τὴν συναίσθησιν τῆς καταστάσεώς της, καὶ παρέβαλεν ἑαυτὴν πρὸς τὸν Βασιλέα τῆς Βαυαρίας, περίεργος δ' ἡ σύμπτωσις ὅτι, κατὰ τὴν ἑσπέραν αὐτῆς ἐκείνης τῆς ἡμέρας, καθ' ἣν ταῦτα μοὶ ἔλεγεν, ἔφθασεν ἡ εἴδησις ὅτι ὁ Βασιλεὺς ἐπνίγη εἰς τὴν λίμνην Σταρνβέργ. Ἅμα δὲ περιελθόντος εἰς ἐμὲ τοῦ ἀπαισίου τούτου ἀκούσματος, ἐτηλεγράφησα εἰς Ἀθήνας, ἐρωτῶν ἂν πρέπῃ, ὡς οἱ λοιποὶ συνάδελφοί μου, νὰ μεταβῶ εἰς Μόναχον διὰ τὴν κηδείαν· καὶ ἔλαβον μὲν καταφατικὴν τὴν ἀπάντησιν, ἀλλὰ πολὺ ἐξώρας, παρανοηθέντος τοῦ τηλεγραφήματός μου καὶ ἐκληφθέντος, ὅτι ἐπρόκειτο περὶ τῆς ἑκατονταετηρίδος τοῦ Βασιλέως Λουδοβίκου, ὥστε ἠναγκάσθην νὰ τηλεγραφήσω καὶ ἐκ δευτέρου, εἰς δὲ τὴν κηδείαν δὲν παρευρέθην.

Πρὸ πολλοῦ εἶχον ἐπιστείλῃ εἰς Ἀθήνας, ὅτι, μακρῶν γενομένων ἐν Βερολίνῳ σπουδῶν περὶ τῆς συναρμολογίας τῶν ὀλυμπιακῶν τεμαχίων, ἦν ἐπάναγκες, ἢ νὰ σταλῇ τις ἀρχαιολόγος καὶ γλύπτης ἐκεῖ, ἵνα μελετήσῃ τὰ κατ' αὐτὴν ἀκριβέστατα, ἢ νὰ μετακληθῇ εἰς τὴν Ἑλλάδα τις ἐκ τῶν ἰδίως ἐγκυψάντων εἰς τὴν μελέτην ταύτην, ἵνα, φωτισθεὶς ὑπ' αὐτῆς, συναρμολογήσῃ καὶ τὰ ἐν Ἑλλάδι πρωτότυπα. Ὡς τοιοῦτον δέ, κατὰ σύστασιν τοῦ κ. Κουρτίου, ἐπρότεινα τὸν γλύπτην κ. Grüttner. Εὐτυχῶς δὲ τοῦτο ἐνεκρίθη, καὶ ὁ διάσημος καλλιτέχνης ἦλθε τῇ 10)22 Ἰουνίου νὰ μ' ἀποχαιρετίσῃ, ἀναχωρῶν.

Ἐντὸς τοῦ θέρους τούτου ὁ ἐν Βρέσλαου ἐκδότης Schottländer ἐξέδωκεν ἕνα τόμον μεταφράσεων ἐκ τῶν Διηγημάτων μου, ὡς καὶ ἕτερον ἐντὸς τοῦ ἑπομένου, ἔχων ὕλην καὶ διὰ τρίτον. Ἦσαν δ' αἱ μεταφράσεις, οὐχὶ πᾶσαι, ἀλλὰ πολλαὶ ἐξ ἐμῆς

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ἐργασίας· τινὲς δὲ κατὰ διόρθωσιν ἐργασιῶν, γενομένων ὑπὸ φίλων. Ἀνέγνων δ' εἴς τινα ἐφημερίδα τῆς Καινιγσβέργης κολακευτικὴν κρίσιν περὶ αὐτῶν, ἐν ᾗ ἐλέγετο, ὅτι πολὺ ἐνθυμίζουσι τὰ τοῦ Swekey, ὅπερ ἦν ἱκανῶς περίεργον, διότι ἐγὼ ποτὲ οὐδὲν ἐκείνου ἀνέγνων.

Ἡ 18)30 Ἰουνίου ἦν δι' ἐμὲ ἡμέρα βαθέος πένθους, διότι ἔλαβον τηλεγραφικῶς τὴν θλιβερὰν εἴδησιν τοῦ θανάτου τῆς φιλτάτης μου ἀδελφῆς Εὐφροσύνης (Ῥόζεν), μετ' ἀσθένειαν μόλις δύω ἡμερῶν.

Περὶ τὰ τέλη δὲ τοῦ αὐτοῦ μηνὸς ὑπεδέχθην τὸν κ. Βασσιάδην, ἐλθόντα εἰς Βερολῖνον, ἵνα παρασκευάσῃ, ἣν προὐτίθεντο νὰ συγκαλέσωσιν ἐν Κωνσταντινουπόλει παγκόσμιον Συνέλευσιν τῶν Ἑλληνικῶν γραμμάτων. Τὸν ὡδήγησα δ' εἰς συνεδρίασιν τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρείας, καὶ τὸν παρουσίασα ἐκεῖ εἰς τὸν Κούρτιον, εἰς τὸν Πρίγκηπα τοῦ Meiningen, καὶ εἰς τὸν κ. Ἀρσένιεφ. Τὴν ἐπιστημονικὴν Σύνοδον ὅμως ἀπηγόρευσεν ἔπειτα ἡ Ὀθωμανικὴ Κυβέρνησις, καὶ ἐγὼ ἔπεμψα εἰς τὸ περιοδικὸν τοῦ Συλλόγου, κατ' αἴτησιν αὐτοῦ, πραγματείαν περὶ Ἐλευσῖνος.

Εἰς δὲ τὸν Πρίγκηπα Γουλιέλμον Ῥαδζιβὶλλ καὶ τὴν σύζυγόν του, τὴν εὐφυᾶ συγγραφέα, ἀπερχομένους εἰς Αἴγυπτον, ἔδωκα ἐπιστολὴν διὰ τὸν υἱόν μου Ὄθωνα.

Ἡ περὶ τῶν μοναστηριακῶν κτημάτων ἱκανῶς ἄσημος καὶ ἀνωφελὴς γνωμοδότησις τῆς νομικῆς Σχολῆς Βερολίνου πρὸ πολλοῦ εἶχε δοθῆ. Ἀλλ' ἡ ἡμετέρα Κυβέρνησις, ἥτις οὐδέποτε ἐλησμόνει νὰ ζητῇ αὐτήν, εἶχε δυστυχῶς, ἴσως ἕνεκα τῶν ἐπελθουσῶν μεταβολῶν, λησμονήσῃ νὰ τὴν πληρώσῃ, καί, ἐρυθριῶν, ἔλαβον τῇ 26 Ἰουνίου (8 Ἰουλίου) ὑπενθύμισιν περὶ τούτου ἐκ μέρους τῆς Σχολῆς, ἣν αὐθημερὸν ἔπεμψα εἰς Ἀθήνας. Εἰς ἀπάντησιν δ' ἔλαβον τὰ ὀφειλόμενα.

Ἀπ' ἀρχῆς δ' Ἰουλίου, λαβόντος τοῦ Γραμματέως μου, κ. Δουρούτη, τρίμηνον ἄδειαν ἀπουσίας, ἔμεινα, καθ' ὅλον τοῦτο τὸ διάστημα, ἄνευ οὐδενὸς βοηθοῦντός με εἰς τὴν ὑπηρεσίαν.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

Τῇ 6)18 δ' Ἰουλίου ὁ υἱός μου Ἀλέξης μοὶ ἔγραψεν ὅτι, ὡς διεδίδετο, τὸ Ὑπουργεῖον προὐτίθετο, ἂν προβιβάσῃ τὸν Κλέωνα, νὰ παύσῃ ἐμέ. Ἡ κυβέρνησις ἦν βεβαίως κυρία νὰ πράξῃ, ὅπως ἐβούλετο· ἀλλ' αἱ δύω ἐνέργειαι οὐδόλως συνείχοντο, ὡς ἡ θέσις τοῦ Πρίγκηπος Βίσμαρκ, ὡς Ἀρχικαγκελαρίου, δὲν ἐκώλυε τὴν τοῦ υἱοῦ του, ὡς Ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν, οὐδ' ἡ τοῦ Τρικούπη, ὡς Πρωθυπουργοῦ, τὴν τοῦ ἐξαδέλφου του Μαυροκορδάτου, ὡς Πρέσβεως. Περιέμενον ἑπομένως ἀπαθῶς.

Ἐκ Λονδίνου, λαβὼν παρὰ τοῦ κ. Κάσδαγλη ἑπτὰ ἀντίτυπα τῶν, ἃ φιλοκάλως εἶχεν ἐκδώσῃ, Λυρικῶν τοῦ Χριστοπούλου, ἔδωκα ἓν αὐτῶν τῷ φιλέλληνι Engel, καὶ ἄλλα εἰς ἄλλους Ἑλληνιστάς. Ἄλλο δὲ δῶρον ἔλαβον, ὡραίαν ὑδρογραφίαν ναοῦ τῆς Ποσειδωνίας, παρὰ τῆς κυρίας Ῥαβότ, χήρας Καθηγητοῦ, μέγαν ζῆλον ἐχούσης διὰ τὴν ἐκμάθησιν τῆς Ἑλληνικῆς.

Τὴν αὐτὴν ὅμως ἡμέραν μοὶ ἐστάλη φύλλον τῆς Ἀκροπόλεως, περιέχον ἄρθρον ὑβριστικὸν κατ' ἐμοῦ, τοῦ αὐτοῦ ἐκείνου Ἕλληνος σπουδαστοῦ, ὅστις, πρό τινος, μὲ εἶχε πανηγυρίσῃ ἐν τῇ Ἑστίᾳ.

Κατὰ τὴν ἐποχὴν ταύτην ἐπεδήμησεν εἰς Βερολῖνον ἡ Κυρία Ῥούκη, ἀδελφὴ τοῦ κ. Βάσου, ἐπὶ σκοπῷ τοῦ νὰ κατατάξῃ τὸν υἱόν τῆς εἰς τὸ Στρατιωτικὸν Σχολεῖον, ὅ τῇ ὑπεσχέθη νὰ διευκολύνῃ ὁ Πρίγκηψ Μάϊνιγγεν. Καὶ τῇ ἐδείχθην μὲν ἐν πᾶσιν ὑπηρετικός, ἀλλὰ συγχρόνως καὶ ἰσχυρῶς τὴν ἀπέτρεψα. Πλὴν ὅμως τῶν λόγων μου, οἵτινες τῇ ἐφάνησαν ἰσχυροί, τὴν ἔπεισε προσέτι καὶ ἡ ἐπισφαλὴς κατάστασις τῆς ὑγείας τοῦ υἱοῦ της, δι' ὃ καὶ ἀπεφάσισε, μετ' αὐτοῦ καὶ τῆς θυγατρός της, πρῶτον ν' ἀπέλθῃ, εἰς Ἔμς, καὶ ἐκεῖ, μὴ ἰδοῦσα βελτίωσιν, νὰ ἐπιστρέψῃ εἰς τὴν Ἑλλάδα. Ἄλλην δὲ προσφιλῆ μοι ἐπίσκεψιν ἔλαβον, τὴν τοῦ κ. Ἀλ. Σούτσου καὶ τῆς συζύγου αὐτοῦ Ναταλίας, μεθ' ὧν καὶ ἐξέδραμον εἰς Ποτσδάμην καὶ ἀλλαχοῦ.

Ἐν συνδιαλέξει μεθ' ἑνὸς Ῥώσσου διπλωμάτου ἔμαθον, ὅτι τὴν Μακεδονίαν δὲν ἐπωφθαλμίων μόνον οἱ Βούλγαροι, ἀλλὰ καὶ οἱ Σέρβοι, οἵτινες εἰς τὸν βασιλέα προσέφερον ἔκπωμα φέρον τὴν ἐπιγραφὴν «Ζήτω ἡ Μακεδονία».

Τῇ 9)18 Αὐγούστου μοὶ ἦλθεν ἐξ Αἰγύπτου ὁ υἱός μου

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

Ὄθων, καὶ ἔμεινε παρ' ἐμοὶ τρεῖς ἡμέρας, ἀπερχόμενος εἰς Πετρούπουλιν κατὰ πρόσκλησιν τοῦ στενοῦ φίλου του, τοῦ διευθύνοντος τὸ αἰγυπτιολογικὸν τμῆμα τοῦ Hermitage. Ἀφ' οὗ τὸν περιήγαγον εἰς τὰ Μουσεῖα καί τινας φιλικὰς οἰκογενείας, συναπῆλθε μετὰ τοῦ φίλου μου Γενικοῦ Προξένου τῆς Ῥωσσίας καὶ εἰς Πετρούπολιν τὸν ἐσύστησα ἰδίως εἰς τὸν Ἐπιτετραμμένον ἡμῶν, ὅστις τὸν εἰσήγαγε καὶ εἰς τοὺς ἐπισημοτέρους Ἑλληνικοὺς οἴκους. Ὀλίγας δὲ μόνον ἡμέρας εἰς Πετρούπολιν διαμείνας, ἐπέστρεψε δι' ἄλλης ὁδοῦ εἰς Αἴγυπτον, ἀσχολούμενος περὶ σχέδιόν τι ἐφευρέσεως γράφοντος φωνογράφου, ὃ ὅμως ἐν ταῖς λεπτομερείαις ἀπέτυχεν. Ἔχων δὲ καὶ ἐγώ, ὡς καὶ ὁ ἴδιος εἶχε, μεγάλην ἐπιθυμίαν, ὅπως αἱ γνώσεις καὶ ἡ ἱκανότης του χρησιμοποιηθῶσι τέλος ὑπὲρ τῆς πατρίδος του, ἔγραψα τῷ ἐν Παρισίοις κ. Βιτάλη, μελετῶντι ν' ἀναλάβῃ τὴν κατασκευὴν τοῦ μέχρι τῶν συνόρων Ἑλληνικοῦ σιδηροδρόμου, καὶ ἐν πάσῃ πεποιθήσει τῷ ἐσύστησα νὰ συμπαραλάβῃ αὐτὸν εἰς τὴν ἐργασίαν του, ἔλαβον δὲ προθυμοτάτην ἀπάντησιν· ἀλλὰ καὶ τὸ σχέδιον ἐναυάγησε, διότι ὁ σιδηρόδρομος δὲν ἐξετελέσθη.

Τῇ 21 Αὐγ. (2 Σεπτ.), μαθὼν ἐξ ἐπιστολῆς τοῦ Εὐγενίου, ὅτι ἦλθεν ἐπ' ἀδείᾳ εἰς Δρέσδην μετὰ τῆς γυναικός του, ἵνα ἐπὶ δύω ἔτη σπουδάσῃ τὰ τῶν ξένων στρατῶν, μετέβην ἐκεῖ καὶ ἔμεινα παρ' αὐτοῖς ἐπὶ τρεῖς ἡμέρας. Μετέβην δὲ πρὸ παντὸς παρὰ τῷ Ὑπουργῷ τῶν Στρατιωτικῶν, κ. Fabrici, καὶ τῷ ἀνέφερα, ὅτι ὁ υἱός μου, ἀξιωματικὸς τοῦ Ἑλληνικοῦ ἱππικοῦ, ἦλθεν ἐπιθυμῶν νὰ ὑπηρετήσῃ ἐπί τινα χρόνον ἐν Γερμανίᾳ καὶ γνωρίσῃ ἐκ πείρας ὅ,τι ἐκ τῶν διατάξεων τῶν μεγάλων στρατῶν δύναται νὰ εἰσαχθῇ ὠφελίμως εἰς τὴν Ἑλλάδα. Ὁ κ. Ὑπουργὸς μοὶ ἐδείχθη προσηνέστατος, ὑπεσχέθη νὰ ἐνεργήσῃ κατὰ τὸν πόθον μου, καὶ προσεκάλεσεν ἐμὲ καὶ τὸν υἱόν μου εἰς γεῦμα του. Κατόπιν δ' ἐγενόμην περιχαρῶς δεκτὸς ὑπὸ τοῦ Πρέσβεως τῆς Αὐστρίας κ. Herbert (τοῦ δευτέρου συζύγου τῆς Ἑλληνίδος κυρίας Funk, τὸ γένος Σταύρου), καὶ ἐπεσκέφθην προσέτι τὴν χήραν τοῦ ποτὲ συναδέλφου μου κ. Νοστίτζ, καὶ τὴν δευτέραν μου ἐξαδέλφην κυρίαν Εὐφροσύνην Καρατζᾶ (τὸ γένος Σούτσου), μετὰ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

τῆς οἰκογενείας της. Ἅμα δ' ἐπιστρέψας εἰς Βερολῖνον ἔπεμψα καὶ εἰς τὸν κ. Μανέτταν, ὡς εἶχον πέμψῃ εἰς ὅλους τοὺς προκατόχους του, ὃν εἶχον συντάξῃ Κανονισμὸν τῆς Ἀκαδημίας, ἀλλ' οὐχὶ μετὰ πλείονος ἀποτελέσματος.

Ἔλαβον δὲ καὶ τὰς ἐπισκέψεις τοῦ κ. Εὐγενίδου, Προέδρου τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει Ἐκπαιδευτικῆς Ἑταιρείας, καὶ προσέτι τοῦ κ. Λύδερς, παιδαγωγοῦ τοῦ ἡμετέρου Βασιλόπαιδος, καὶ τοῦ κ. Ν. Μαυροκορδάτου, εἰς Πετρούπολιν μεταβαίνοντος, ὡς Πρέσβεως τῆς Ἑλλάδος· καὶ εἰς ἀμφοτέρους ἐκθεὶς τὰς ἐμὰς ἰδέας περὶ τῆς πολιτικῆς θέσεως τῆς Ἑλλάδος, τοὺς εὗρον αὐτὰς συμμεριζομένους.

Ἐν Βερολίνῳ εἶχε συνέλθῃ τότε Σύνοδος τῶν Γερμανῶν Φυσιοδιφῶν, καὶ ἐν Ποτσδάμῃ, παρὰ τῷ ἐπισήμῳ λαρυγγοσκόπῳ κ. Τοβὸδ εἶχον, μετὰ τῶν κυριωτέρων ἐξ αὐτῶν, παρακαθήσῃ εἰς δεῖπνον, ἔνθα πολλαὶ ἐγένοντο ἀγχινούσταται προπόσεις καὶ πεζαὶ καὶ ἔμμετροι. Καὶ ἔκθεσις δὲ περιεργοτάτη ἐγένετο τῶν ποικιλωτάτων τῆς φυσικῆς ἐργαλείων, ἣν διέτρεξα μετὰ τοῦ Ὀθωμανοῦ συναδέλφου μου, μεθ' οὗ ἐκεῖ συνηντήθην, καὶ μεγάλη ἐδόθη αὐτοῖς ἑσπερινὴ ἑορτὴ ἐν τῷ κήπῳ τῶν ἐκθέσεων, εἰς ἣν ἠριθμοῦντο οἱ συῤῥεύσαντες κατὰ χιλιάδας.

Τῇ 10)22 Σεπτεμβρίου μοὶ ἦλθεν ἡ θλιβερὰ εἴδησις τοῦ θανάτου τοῦ γαμβροῦ μου Κόμητος Ῥόζεν, ἀκολουθήσαντος τὴν σύζυγόν του κατὰ πόδας εἰς τὸν τάφον. Τῇ δὲ 25 Σεπτ. (7. Ὀκτ.) ἡ περὶ τοῦ γαμβροῦ μου Σκήν, εἰς Γενεύην ἀποβιώσαντος.

Κατ' Αὔγουστον, συμβάσης τῆς μεγάλης καταστροφῆς ἐκ σεισμῶν ἐν Πελοποννήσῳ, κατέβαλα πᾶσαν προσπάθειαν, ἵνα φέρω τὴν συμφορὰν εἰς γνῶσιν τοῦ κοινοῦ ἐν Γερμανίᾳ, καὶ προκαλέσω συνδρομάς τινας ὑπὲρ τῶν παθόντων. Οἱ πλεῖστοι τῶν προξένων, καίτοι μοὶ ἔχοντες ὑπὸ τὴν δικαιοδοσίαν των ὑπηκόους Ἕλληνας, μοὶ ἔπεμψαν τὰς συνεισφοράς των, ὁ τοῦ Στεττίνου δὲ μάλιστα, ὑπὲρ οὗ καὶ ἐζήτησα, ἀλλὰ ματαίως, ἀπονομὴν παρασήμου, γενναιοτάτην ποσότητα. Αἱ τοῦ Βερολίνου ὅμως συνεισφοραὶ ἦσαν μᾶλλον ἢ γλίσχροι, καί, ὡς ἐκ τῶν Ἑλληνικῶν ἐφημερίδων εἶδον, ὁ Γενικὸς Πρόξενος διεβίβασεν αὐτὰς ἀπ' εὐ-

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

θείας εἰς Ἀθήνας, συμποσουμένας πάσας εἰς 200 δραχμάς, καὶ εἰς ἐκεῖνον, ἄνευ ἐμῆς προτάσεως, καὶ χωρὶς νὰ ἐρωτηθῶ, ἐπέμφθη τὸ χρυσοῦν παράσημον τοῦ Σωτῆρος. Ἀλλὰ τὸ δυστύχημα ἦτο τηλικοῦτον, ὥστε καθῆκον ἐνόμισα νὰ διενεργήσω τι καὶ πρὸς ἀφθονωτέραν χορηγίαν χρημάτων. Ἡ πρώτη μου ἰδέα ὑπῆρξε νὰ προκαλέσω παράστασίν τινα, εἰς ἣν προθυμώτατα προσηνέχθη ἡ διάσημος ἠθοποιὸς Φιαριμάνν καὶ ἥτις θὰ ἐτελεῖτο εἰς ἓν τῶν Αὐτοκρατορικῶν Θεάτρων δωρεάν, ὃ θὰ κατώρθουν νὰ μοὶ παραχωρηθῇ. Πρὸς τοῦτο δὲ, ὡς μοὶ εἶπεν ὁ νεωστὶ ἐγκαταστὰς διευθυντὴς τῶν θεάτρων, ἀπητεῖτο Αὐτοκρατορικὴ διαταγή, δι' ὃ ἔγραψα εἰς τὸν Στρατηγὸν Ῥαδζιβίλλ, τὸν πρῶτον Ὑπασπιστὴν τοῦ Αὐτοκράτορος, παρακαλῶν αὐτόν, ἂν νομίζῃ τὴν αἴτησίν μου ἐφικτήν, νὰ εὐαρεστηθῇ νὰ τὴν ὑποβάλῃ εἰς τὴν Α. Μ. Μεθ' ἱκανὸν ὅμως χρόνον ἔλαβον ἀπάντησιν τοῦ Στρατηγοῦ ἐκ Παρισίων, λέγοντός μοι ὅτι ἦν ἐν ἀδείᾳ καὶ ἐπομένως δὲν ἐδυνήθη νὰ ἐκπληρώσῃ τὴν ἐπιθυμίαν μου, καὶ ἠναγκάσθην νὰ περιμείνω μέχρι τῆς ἐπιστροφῆς τοῦ Αὐτοκράτορος εἰς Βερολῖνον, τότε δ' ὁ ὑποδιευθυντής, ὅστις ἦν ἀρχαῖος εἰς τὴν ὑπηρεσίαν καὶ πολὺ ἐμπειρότερος τοῦ Διευθυντοῦ, μοὶ εἶπεν ὅτι ὁ Αὐτοκράτωρ, καὶ ἂν θελήσῃ, δὲν δύναται νὰ ἐγκρίνῃ τὴν αἴτησίν μου, διότι ἀντιβαίνει εἰς τῶν θεάτρων τούτων τὸ καταστατικόν. Ἀποστὰς λοιπὸν τῆς πρώτης προθέσεώς μου, περιχαρῶς ἐδέχθην τὴν πρότασιν διακεκριμένων τινῶν ἐρασιτεχνῶν ἐκ τῆς καλῆς κοινωνίας, τοῦ κ. Dam μετὰ τῆς ἐπιχαρίτου καὶ λογίας συζύγου καὶ ἄλλων φίλων του, ζητησάντων μοι τὴν μετάφρασιν τοῦ ἐμοῦ Κουτρούλη, ἵνα διδάξωσιν αὐτὴν μετὰ τῶν χορῶν τῆς ἔν τινι θεάτρῳ, ὃ ἤλπιζον νὰ τοῖς παραχωρηθῇ ἐπὶ μετρίῳ ἐνοικίῳ. Ἀλλά, μετὰ πολλὰς ἐκ μέρους αὐτῶν προσπαθείας, ἀπέτυχε καὶ τοῦτο τὸ σχέδιον, κυρίως διότι διεφώνησαν πρὸς ἀλλήλους.

Τότε ἀπεφάσισα, τὴν ἄδειαν αἰτήσας τῆς Γερμανικῆς Κυβερνήσεως, νὰ ὀργανώσω συναυλίαν ἐν τῇ μεγάλῃ αἰθούσῃ τοῦ Ὠδείου τοῦ Βερολίνου. Ἀλλὰ πρὸς ἐπιτυχίαν αὐτῆς ἔπρεπε νὰ περιμείνω τὴν ἐποχὴν τῆς ἐπιστροφῆς τῆς ἀνωτέρας κοινωνίας ἐκ τῶν ἐξοχῶν, καὶ τοῦ χρόνου τῶν ἑσπερίδων. Διὰ τοῦτο ἡ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

συναυλία ἐξετελέσθη μόνον τῇ 20 Ἰανουαρίου, 1 Φεβρ. 1887, προθύμῳ καὶ φιλικωτάτῃ μερίμνῃ καὶ συνεργείᾳ ἑνὸς τῶν φίλων μου ξένων γενικῶν προξένων, ὅστις πολλὴν ἐπηγγέλλετο πεῖραν περὶ τὰ τοιαῦτα. Οὐχ ἧττον τ᾽ ἀποτελέσματα δὲν μοὶ ἐφάνησαν ἐντελῶς ἀνταποκριθέντα εἰς οἷα ἐνόμιζον ὅτι ἐγὼ αὐτὸς ἴσως θὰ ἐπετύγχανον. Οὕτως, οἱ πλεῖστοι τῶν ᾠδῶν καὶ καλλιτεχνῶν ἀμφοτέρων τῶν φύλων, οἵτινες, συμπατριῶται ὄντες τοῦ κ. Προξένου, εὐηρεστήθησαν, κατὰ πρόσκλησίν του νὰ ἔλθωσι μακρόθεν, ἦσαν σχεδὸν ἄγνωστοι τῇ κοινωνίᾳ, ἐν ᾧ εἰς ἐμὲ εἶχον προσέλθῃ, φιλαγάθως καὶ εὐμενῶς προσφερόμενοι, οἱ πάντων γνωστότατοι καὶ ἐπισημότατοι, ἀλλ᾽ οὓς δὲν ἐδυνάμην ἢ νὰ παραπέμψω εἰς τὸν ἀναλαβόντα τὸν διοργανισμόν. Ἀλλὰ τοὺς ἀπεποιήθη, εἰπὼν ὅτι δὲν δύναται πλέον ν᾽ ἀποβάλῃ ὅσους εἶχεν ἤδη μετακαλέσῃ ἐξ ἄλλων πόλεων. Ἡ αἴθουσα τῆς συναυλίας ἦν πληρεστάτη, καί, ὡς μοὶ ἐρρέθη, τὰ εἰσιτήρια πάντα εἶχον διατεθῆ. Ἔπεμψε δὲ καὶ ὁ Αὐτοκράτωρ 300 Μ. συνδρομὴν καὶ ἡ Αὐτοκράτειρα 200 Μ. συνδρομήν. Ἀλλ᾽ ἡ εἴσπραξις, ἥτις μοὶ παρεδόθη μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τῶν δαπανῶν, καὶ ἣν ἔπεμψα εἰς Ἀθήνας, μοὶ ἐφάνη κατωτέρα τῶν προσδοκιῶν μου. Φαίνεται δ᾽ ὅτι οὕτως ἐξετιμήθη καὶ ἐν Ἀθήναις, διότι τὸ Ὑπουργεῖον οὐδεμιᾶς μὲ ἠξίωσεν εὐχαριστηρίου λέξεως, εἰ καί, ὡς ἤκουσα, οὐδὲν παρ᾽ οὐδεμιᾶς ἄλλης τῶν Πρεσβειῶν ὅμοιον ἐνηργήθη.

Μετὰ τὸ πέρας τῆς συναυλίας προσεκαλέσαμεν, ὁ πρόξενος καὶ ἐγώ, τοὺς καλλιτέχνας εἰς δεῖπνον, καὶ αὐτοῦ τοῖς ἀπηύθυνα ἐπίσημα εὐχαριστήρια.

Μεταξὺ τῶν παραδόξων ἐπισκέψεων, ἃς ἐνίοτε ἐδεχόμην, μεγάλως μ᾽ ἐξέπληξε τὸν Σεπτέμβριον ἡ ρυπαροῦ τινος ρακενδύτου, ὅστις ἦλθε νὰ μοὶ ζητήσῃ ἐλεημοσύνην, εἰπών μοι ὅτι ὠνομάζετο Φαβρίκιος, καὶ ὅτι ἦν, δὲν ἐνθυμοῦμαι ἂν υἱὸς ἢ ἔγγονός, τοῦ ἀρχαίου Δανοῦ φιλέλληνος, ὅστις, ὡς στρατηγός, εἶχεν ὑπηρετήσῃ ἐν Ἑλλάδι.

Κατὰ τὸ τέλος δὲ τοῦ Ὀκτωβρίου ἔλαβον ἐπίσκεψιν ἀρχαιολόγου τινὸς Ἕλληνος ἐκ Παρισίων προερχομένου, Ἀργυροπού-

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

λου τὸ ὄνομα, περὶ οὗ ὅμως, ἐν τῇ ὀλίγῃ ὥρᾳ, καθ᾽ ἣν παρέμεινε παρ᾽ ἐμοί, δὲν ἐδυνήθην νὰ κρίνω, ἂν ἡ ἐπιστημονική του ἀξία ἦν ἀληθῶς τοιαύτη, ὅσην αὐτὸς ἐφαίνετο αὐτὴν ἐκτιμῶν.

Ἐν Βερολίνῳ ὑπάρχει ἰδιαίτερον ἀξιόλογον καὶ ἀξιοπρεπέστατον κατάστημα δημοσίας Βιβλιοθήκης τῶν Ἐφημερίδων καὶ Περιοδικῶν. Εἰς αὐτὸ μεταβάς, ἐζήτησα τὴν τοῦ Μονάχου Γενικὴν Ἐφημερίδα, ἥτις εἶχον ἀκούσῃ ὅτι περιεῖχε κατάκρισιν τῆς ἐμῆς ἱστορίας τῆς νεοελληνικῆς φιλολογίας· εὑρὼν δὲ καὶ ἀναγνοὺς αὐτήν, παρηγορήθην, κατὰ τοῦτο κἄν, ὅτι ἐκεῖ εὗρον εὐτυχῶς πάσας σχεδὸν τὰς κρίσεις της οὐδεμίαν ἐχούσας ὑπόστασιν.

Καὶ περὶ τῶν διηγημάτων μου δέ, τῶν δημοσιευθέντων ἐν μεταφράσει, πικραὶ ἤκουσα ὅτι ἐγένοντο κατακρίσεις εἴς κυρίαν τινὰ ἐκ τῶν γνωρίμων μου, στηριζόμεναι εἰς τὸν διϊσχυρισμὸν ὅτι τὰ πρόσωπα στεροῦνται χαρακτῆρος καὶ ὅτι θριαμβεύει πάντοτε τὸ καλόν. Ὁμολογῶ ὅμως ὅτι ἡ κρίσις αὕτη κατ᾽ οὐδὲν μ᾽ ἐβελτίωσε, διότι ἐνέμεινα εἰς τὴν ἀπόφασιν, ἂν ἤθελόν ποτε τι γράψῃ καὶ εἰς τὸ μέλλον, πάλιν νὰ θριαμβεύσῃ καὶ ἐκεῖ τὸ καλόν. Διὰ δὲ τὰ πρόσωπά μου ἐπροτίμων καὶ προτιμῶ τοὺς φυσικοὺς μᾶλλον τῶν μυθιστορικῶν χαρακτήρων.

Τῇ 28 Σεπτ. (18 Ὀκτ.) ἀπεχαιρέτισα ἐν τῷ ξενοδοχείῳ τὸν Ἰάπωνα Ταναχάσην, ἀπερχόμενον εἰς Βιέννην, ὡς πρῶτον Γραμματέα καὶ Ἐπιτετραμμένον. Ἐκεῖ δὲ κατέλαβεν ἀρίστην θέσιν εἰς τὴν ὑψηλὴν κοινωνίαν, ἕνεκα τῆς πολλῆς του νοημοσύνης, οὐχ᾽ ἧττον ἢ ἕνεκα τῆς χάριτος καὶ τῆς ἐξαιρέτου ἀνατροφῆς τῆς συζύγου του. Ἡ ἀναχώρησις των μ᾽ ἐλύπησεν.

Εἰς τὸ αὐτὸ δὲ ξενοδοχεῖον τὴν αὐτὴν ἡμέραν ἀπήντησα τὴν κυρίαν Lieschin, σύζυγον τοῦ ἐν Δρέσδῃ γραμματέως τῆς Ρωσσικῆς Πρεσβείας, τὴν ποτὲ γνώριμόν μου ὡραίαν θυγατέρα τοῦ ἐν Προύσῃ ἡμετέρου Προξένου κ. Περδικάρη, ἥτις καὶ μὲ προσεκάλεσε νὰ τοὺς ἐπισκεφθῶ ἐν Δρέσδῃ, ὃ καὶ ἔπραξα τῇ 11)23 Ὀκτωβρίου. Τότε δέ, λαβὼν μετ᾽ ἐμαυτοῦ, πρὸς ἀνάγνωσιν κατὰ τὴν ὁδοιπορίαν, τὸ Α΄. μέρος τοῦ Φαύστου τοῦ Γαίτου, ἤρχισα, ἐξ ἀργίας, νὰ μεταφράζω αὐτὸ ἐντὸς τῆς ἀτμαμάξης. Ἔμεινα δὲ δύω ἡμέρας ἐν Δρέσδῃ παρὰ τοῖς φίλοις κ. κ. Lieschin, πολλὰς

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

τῶν ἄλλων ἐκεῖ γνωρίμων οἰκογενειῶν αὖθις ἐπισκεφθείς, ὡς τὴν τῆς κυρίας Εὐφρ. Καρατζᾶ, τὴν τοῦ κ. Rudland, Πρέσβεως τῆς Βαυαρίας, τοῦ κ. Herbert, Πρέσβεως τῆς Αὐστρίας, τὴν κυρίαν Νόστιτζ, χήραν τοῦ ποτὲ ἐν Βερολίνῳ Πρέσβεως τῆς Σαξωνίας, καὶ ὡδηγήθην εἰς τὴν Ρωσσικὴν Ἐκκλησίαν, εἰς τὸ Θέατρον, καὶ εἰς τὴν Βιβλιοθήκην, ἐν ᾗ μοὶ ἐδείχθη σπανιώτατον ἀντίτυπον γερμανιστὶ γεγραμμένης ἱστορίας τοῦ Σκενδέρβεη, καὶ συλλογὴ πινακιδίων γραφῆς ἀρχαίου λαοῦ τῆς Νοτίας Ἀμερικῆς. Εἰς δὲ τὸ ὑπὸ τὴν Βιβλιοθήκην κείμενον ἀρχαιολογικὸν Μουσεῖον, πλούσιον, οὐχὶ κατ' ἀριθμόν, ἀλλὰ κατὰ σπουδαιότητα τῶν περιεχομένων, διέκρινα ἰδίως τρία θαυμάσια ἀγάλματα ἐκ Πομπηΐας, μίαν Ἀριάδνην, μίαν ἀρχαϊκὴν Ἀθηνᾶν, ἕνα βωμὸν μετ' ἀρχαϊκῶν ἀναγλύφων, καί Νύμφας καὶ Φαύνους.

Ἐν Βερολίνῳ ἀπό τινος εἶχεν εἰσαχθῆ, ὡς νέα πολυτέλεια τοῦ πολιτισμοῦ, τὸ ἠλεκτρικὸν φῶς καὶ εἴς τινα τῶν πλουσιωτέρων καταστημάτων, καὶ εἰς μίαν, ἢ μᾶλλον εἰς ἡμίσειαν ὁδὸν τὴν Λειψιακὴν λεγομένην, ὁ δὲ τραπεζίτης κ. Landau, ὅστις, εἷς ἐκ τῶν πρώτων, δι' αὐτοῦ ἐφώτισε τὴν οἰκίαν του, μὲ ὡδήγησε καὶ μὲ περιέφερεν εἰς ὃ αὐτὸς διηύθυνεν ἠλεκτρικὸν κατάστημα, ὃ εἰς ἐμὲ ἐφάνη καὶ ἦν τῷ ὄντι πάσης μελέτης ἄξιον.

Φαίνεται δ' ὅτι ἡ πρόθεσις τοῦ κ. Dam, περὶ ἧς ἀνωτέρω, ἐνεποίησεν ἐντύπωσίν τινα εἰς τὸν Ὑποδιευθυντὴν τοῦ Αὐτοκρατορικοῦ Θεάτρου, ὅστις καὶ διὰ τρίτων καὶ μετὰ ταῦτα καὶ ἀπ' εὐθείας ἐπισκεφθείς με, ἐπέμενε νὰ τῷ παραχωρήσω τὸν Κουτρούλην εἰς παράστασιν. Καὶ ἐγὼ μὲν οὐδεμίαν εἶχον ἔνστασιν καὶ ἐθεώρουν, οὐ μόνον δι' ἐμὲ ἔντιμον, ἀλλὰ καὶ ὠφέλιμον διὰ τὴν Ἑλλάδα ν' ἀναβιβασθῇ εἰς τὴν Αὐτοκρατορικὴν σκηνὴν ἔργον Ἑλληνικόν. Δοὺς ἑπομένως αὐτό, εἶπον ὅτι, ἂν ἐκρίνετο πολὺ μακρόν, ἐδυνάμην καὶ πρόθυμος ἤμην νὰ τὸ περιτάμω μέχρι τινός. Ἀλλ' ὁ κ. Ὑποδιευθυντὴς ἠξίωσε νὰ κατατμηθῇ εἰς μῆκος, ἵνα συμπαρασταθῇ ἐν μιᾷ ἑσπέρᾳ μετ' ἄλλων μονοπράκτων δραματίων, εἰς ὃ ἦν ἀδύνατον νὰ συγκατανεύσω, διότι οὕτως ἄντικρυς κατέστρεφον τὸ ἔργον. Τούτου ἕνεκα, ἐναντίον πάσης τῆς ἐπιμονῆς του, ἀπέσυρα αὐτὸ ὁριστικῶς.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

Κατὰ τὸν Ὀκτώβριον ἐξεδόθη ἡ ὡραία καὶ χαριεστάτη περιήγησις τοῦ Dr Ed. Engel εἰς Ἑλλάδα (Frühlingstage in Griechenland), τοσοῦτον ὑπὸ φιλελληνισμοῦ ἐμπνευσμένη, ὥστε ἐνόμισα καθῆκον νὰ συστήσω τὸν συγγραφέα, ἵνα ἀπονεμηθῇ αὐτῷ τὸ Ἑλληνικὸν παράσημον, ὃ καὶ τῷ ἐδόθη πρὸς μεγάλην του ἔκπληξιν· μ' ἐβεβαίωσε δ' ὅτι οὐδὲν οὐδέποτε παράσημον θέλει δεχθῇ ἢ φέρῃ, πλὴν τούτου καὶ μόνου, ὡς προερχομένου ἐκ τῆς προσφιλοῦς του Ἑλλάδος. Ὁ αὐτὸς δέ, καὶ δι' ἄλλων φιλολογικῶν ἔργων γνωστός, ἐξέδωκε μετὰ ταῦτα καὶ ὁλόκληρον βιβλίον ὑπὲρ τῆς ὀρθῆς προφορᾶς τῆς Ἑλληνικῆς, ἐν ᾧ στηρίζεται κυρίως εἰς ὅσα ἐπιχειρήματα ἐγὼ εἶχον προτείνῃ ἐν τῷ φυλλαδίῳ μου, τῷ τὴν ὕλην ταύτην πραγματευομένῳ, καθωραΐσας αὐτὰ διὰ πολλῆς εὐφυΐας.

Περὶ τὸν αὐτὸν χρόνον, ἀναλογισθεὶς ὅτι ἡ ταχυδρομικὴ ἡμῶν μετὰ τῆς Γερμανίας συνθήκη πρὸ πολλῶν ἐτῶν ἔμενεν ἐλλειπής, ὡς πρὸς τ' ἀφορῶντα τὴν ἀποστολὴν δεμάτων καὶ ὡς πρὸς ἄλλας τινὰς λεπτομερείας, παρεκάλεσα τὸν Γενικὸν Διευθυντὴν τῶν Γερμανικῶν Ταχυδρομείων, ὅστις ὑπουργοῦ εἶχεν ἐπισημότητα, νὰ μοὶ ὑποδείξῃ (ὅπερ ἄλλως τε καὶ πρὸ ἐτῶν εἶχε πράξῃ), τὰ ἐλλείποντα, καὶ συνεργασθεὶς μετ' αὐτοῦ καὶ τῶν συμβούλων του, συνέταξα πλῆρες σχέδιον τῶν συμπληρώσεων, καὶ ἔπεμψα αὐτὸ εἰς Ἀθήνας, πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν. Μετά τινα δὲ χρόνον ἔλαβον ἀπάντησιν ἐκπλήττουσάν με, διότι ἠγνόουν ὅτι τὰ περὶ ὧν ἐπρότεινον εἶχον πρὸ μακροῦ χρόνου ἤδη κανονισθῇ διὰ συνθηκῶν, καὶ συνοδευομένων ὑπὸ τῶν κειμένων τούτων καὶ τῶν σχετικῶν ἐγγράφων. Ἠναγκάσθην ὅμως, ἄνευ τῆς ἐλαχίστης ἀναβολῆς, νὰ ἐπιστρέψω τὸν ὅλον φάκελλον, ἐκφράζων συγχρόνως τὴν ἔκπληξίν μου, διότι τὸ Βασ. Ὑπουργεῖον μὲ ἤλεγχε χωρὶς νὰ παρατηρήσῃ ὅτι, εἰς τὰς συνθήκας, ἃς μοὶ ἔπεμψεν, ἵνα λάβω γνῶσιν αὐτῶν, καὶ ἃς ἐφρόνει ὅτι ἔπρεπε νὰ γνωρίζω, ἠγνόει καὶ δὲν εἶχε παρατηρήσῃ τὸ ἴδιον, ὑπῆρχον ἀκριβῶς ἐκεῖνα τὰ χάσματα, ὧν ἐπρότεινον ἐγὼ τὴν συμπλήρωσιν. Ἐπανέλαβον ἑπομένως ἁπλῶς τὴν ἐρώτησιν, ἂν ἡ Βασ. Κυβέρνησις θέλῃ ἢ οὒ τῶν χασμάτων αὐτῶν τὴν συμπλήρωσιν. Ὡς

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ἐκεῖ ὅμως ἔμεινεν ἡ ἀλληλογραφία καὶ δὲν ἔλαβον ἄλλην ἀπάντησιν.

Ὅτε δὲ τὰ ἐν Βουλγαρίᾳ ἐξηκολούθουν λαμβάνοντα ἐπὶ μᾶλλον καὶ μᾶλλον σπουδαίας διαστάσεις, εἰς τὸν συνάδελφόν μου τῆς Ἀγγλίας (V. Mallob), δὲν ἔπαυον ἐκθέτων ὅτι ἐσφαλμένη μοὶ ἐφαίνετο ἡ ὁδός, ἣν ἠκολούθει ἡ Ἀγγλία, ἐλπίζουσα νὰ καταστήσῃ τὴν Βουλγαρίαν ἀντισλαυϊκὸν προπύργιον ἐν Ἀνατολῇ, ὃ μόνον παρὰ τοῦ Ἑλληνισμοῦ ἐδύνατο ἐν καιρῷ ἐκθέτῳ νὰ προσδοκᾶται. Ἔβλεπον δὲ μετὰ πλείστης εὐχαριστήσεως ὅτι οἱ λόγοι μου τὸν ἔπειθον ἐντελῶς. Ἀλλ' ἂν καὶ ἀνταπεκρίνοντο καὶ εἰς τῆς Κυβερνήσεως ἐν Ἀθήναις τὰς ἀρχὰς μοὶ ἦν ἄγνωστον, διότι, εἰ καὶ συνεχέστατα τὰς θεωρίας ταύτας εἰς αὐτὴν ἐκθέτων, οὐδέποτε οὐδὲ λέξιν ἔλαβον ἐπισήμου ἢ ἰδιωτικῆς ἐγκρίσεως ἢ ἀποδοκιμασίας.

Ἐκ Παρισίων ἡ Κα Blaze de Bury, ἥτις ἐξηκολούθει πάντοτε μετ' ἐμοῦ ἔστιν ὅτε ἀλληλογραφοῦσα, μοὶ ἐσύστησε τρεῖς ἐκεῖ εἰς μουσικὴν τραφείσας γερμανίδας ἀδελφὰς Eissler, ὧν ἡ μία ἔπαιζεν ἐξαιρέτως ἅρπαν, ἡ ἄλλη βάρβιτον καὶ ἡ ἄλλη κύμβαλον, καὶ εὐηρεστήθησαν νὰ παίξωσι δι' ἐμὲ εἰς τὴν οἰκίαν των, ἔπειτα δὲ τὰς ἤκουσα θαυμασθείσας καὶ εἰς ἣν ἔδωκαν δημοσίαν συναυλίαν. Ἐξαιρέτους δὲ μουσικὰς ἀπολαύσεις εἶχον καὶ παρὰ τῇ Κᾳ Berker, συζύγῳ ἀνδρὸς εὐπόρου, ἀλλὰ τυφλοῦ καὶ παραλυτικοῦ, ἥτις δ' αὐτὴ συνέθετεν ἐξαίρετον μουσικὴν ὀργανικὴν καὶ ᾀσματικήν, ὑπὸ τῶν φίλων καὶ γνωρίμων της εἰς τὰς πολυτελεῖς της συναναστροφὰς πολλάκις ἐκτελουμένην. Ἦν δὲ καὶ φίλη τῆς ἡγεμονίδος τοῦ πρίγκ. Φρειδερίκου Καρόλου, ἥτις ἐπίσης ἔγραφε μουσικὰς συνθέσεις καὶ ἀντήλλασσε τὰ ἔργα της μετὰ τῆς Κας Berker. Ἄλλη δὲ μουσικωτάτη οἰκία τῆς γνωριμίας μου ἦτον ἡ τῆς Κας Ahl, ἥτις ἐποιεῖτο κατάχρησιν τοῦ πλούτου της εἰς προστασίαν καὶ ἐμψύχωσιν καλλιτεχνῶν, καὶ εἶχεν ἀναθρέψῃ παρ' ἑαυτῇ νέον προκόψαντα εἰς ἐξαίρετον ζωγράφον, τὸν κ. Heisen, ἐπροστάτευε δ', ὡς μίαν τῶν θυγατέρων της, τὴν σπανίαν νέαν ῥωσσίδα κυμβαλίστριαν Καν Λουριέ, ἣν ὡς παιδίον ἡ οἰκογένειά μου καὶ ἐγὼ εἴχομεν γνωρίσῃ, ὅτε ἤρχιζε δεικνύουσα ἰσχυρὰν κλίσιν πρὸς τὴν μουσικήν.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

Περὶ τὰ τέλη τοῦ Ὀκτωβρίου ἡ Γερμανικὴ Κυβέρνησις ἐγνωστοποίησεν εἰς τὸν υἱόν μου Εὐγένιον, ὅστις, συνεπῶς τῇ αἰτήσει μου, εἶχε καταταχθῆ εἰς ἱππικὸν τάγμα ἐν Δυσσελδόρφῃ, ὅτι ἡ διαμονή του παρὰ τῷ Γερμανικῷ στρατῷ δὲν δύναται νὰ παραταθῇ ὑπὲρ τὴν λῆξιν τοῦ ἔτους. Ἐκπλαγεὶς δὲ διὰ τὴν ἀγγελίαν ταύτην, ἀπῆλθον παρὰ τῷ Ὑπουργῷ τῶν Στρατιωτικῶν, καὶ ἔμαθον παρ' αὐτοῦ ὅτι τὸ μέτρον προῆλθεν ἐξ ἀπαιτήσεως τοῦ Πρίγκηπος Γεωργίου, ἀδελφοῦ τοῦ Βασιλέως τῆς Σαξωνίας καὶ ἀρχηγοῦ τοῦ Σαξωνικοῦ στρατοῦ, ὅστις ὑποψίαν εἶχε συλλάβῃ, πληροφορηθεὶς ὅτι ἀπὸ τοῦ Γερμανικοῦ ὁ Εὐγένιος προὐτίθετο νὰ μεταβῇ εἰς τὸν Γαλλικὸν στρατόν, διότι τῷ ὄντι τοῦτο ἦν τὸ σχέδιόν του, ἵνα καὶ ἐκεῖνον σπουδάσῃ. Τὸ Πρωσσικὸν Ὑπουργεῖον ὅμως μὲ διεβεβαίωσεν ὅτι τοιαύτην διαταγὴν δὲν θὰ ἔδιδεν, ἂν δὲν ἐβιάζετο νὰ μὴ φανῇ ἀποκροῦον παραστάσεις τοῦ Πρίγκηπος Γεωργίου.

Ἐν Βερολίνῳ ὑπῆρχε πρὸ ἱκανοῦ χρόνου ἑταιρεία, συγκειμένη ἐξ Ἰταλῶν καὶ φίλων τῆς Ἰταλίας, ἄγνωστος δ' εἰς ἐμέ. Πανηγυρίζουσα δὲ τῇ 17)29 Νοεμβρίου τὴν πεντηκονταετηρίδα τῆς ἱδρυσεώς της, μὲ προσεκάλεσε τότε εἰς τὴν συνεδρίασίν της, ὡς δῆθεν μεταφραστὴν ἐξόχων ἔργων τῆς Ἰταλικῆς φιλολογίας, καὶ μ' ἐνέγραψε μεταξὺ τῶν ἑταίρων της. Δεχθεὶς δὲ προθύμως τὴν πρόσκλησιν, καθ' ὅσον μάλιστα προΐστατο τῆς συνεδριάσεως ὁ συνάδελφος καὶ φίλος μου Πρεσβευτὴς τῆς Ἰταλίας, Κόμης Delaunay, εὗρον εἰς μεγίστην καὶ κατάκοσμον αἴθουσαν περὶ τοὺς 400 τοὺς συνελθόντας, καὶ πολλοὶ ἀπηγγέλθησαν πανηγυρικοὶ λόγοι γερμανιστὶ ἢ ἰταλιστί, ἐξ ὧν ἔμαθον ὅτι ἡ ἑταιρεία συνέστη ὑπὸ τὴν ἐπιῤῥοὴν ἤδη τοῦ Γαῖτε, μετὰ τὴν εἰς Ἰταλίαν ὁδοιπορίαν του. Εἰς τὴν τράπεζαν δ' εἰς ἣν πάντες, καὶ οἱ 400, παρεκάθησαν, εἶχον γείτονα τὴν χαριεστάτην νέαν Ἰταλὴν ἀοιδὸν κυρίαν Παττίνην, ἥτις, ὡς καὶ ὁ θεῖός της, καὶ ἄλλοι τινές, κατέτερψε τὴν ὁμήγυριν διὰ τῶν ᾀσμάτων της. Ὅτε δέ, μετὰ τὸ δεῖπνον, ἐπρόκειτο ν' ἀρχίσῃ χορός, ἀνεχώρησα.

Κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον ἐπεσκέφθην τὴν πρὸ ἐτῶν γνωστήν μοι κυρίαν Lhursen, ἐπανελθοῦσαν ἐκ Shangai, ὅπου, διατελέ-

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

σας Πρόξενος ὁ ἀνήρ της, μετετίθετο εἰς Ὀδησσόν. Μοὶ ὡμίλησε δὲ μετ' ἐνθουσιασμοῦ περὶ Κίνας καὶ περὶ τῆς θυγατρός μου Χαρικλείας, ἐφ' ἱκανὸν χρόνον διατρίψασα μετ' αὐτῆς εἰς τὴν ἔπαυλιν τοῦ ἐν Πεκίνῳ πρέσβεως τῆς Γερμανίας.

Τελουμένης δ' ἐν Ἑλλάδι τῆς ἑορτῆς τῆς ἐνηλικιότητος τοῦ διαδόχου ἡμῶν τῇ 1)13 Δεκεμβρίου, ἐζήτησα καὶ ἔλαβον παρὰ τοῦ πρεσβευτοῦ τῆς Ῥωσσίας τὴν ἄδειαν τοῦ νὰ τελέσω δοξολογίαν εἰς τὸ παρεκκλήσιον τῆς Ῥωσσικῆς πρεσβείας, εἰς ἣν παρευρέθησαν καὶ οἱ λοιποὶ ὀρθόδοξοι πρέσβεις (Σερβίας, Ῥωμανίας). Κατὰ πρότασίν μου δ' ἐδόθη μετὰ ταῦτα τὸ παράσημον τοῦ Σωτῆρος εἰς τὸν ἱερουργήσαντα τότε Ῥῶσσον ἱερέα.

Κατ' ἀρχὰς δὲ τοῦ Νοεμβρίου ἔλαβον ἐξ Ἀθηνῶν ἐπιστολὴν παρά τινος, ὃν μόλις ἐγνώριζον, προτείνοντός μοι νὰ μοὶ θέσῃ κάλπην κατὰ τὴν βουλευτικὴν ἐκλογήν. Ἀλλὰ τὸν ηὐχαρίστησα εἰπὼν ὅτι, κατὰ τὸν νόμον, θὰ ἔπρεπε νὰ παραιτηθῶ πρὶν τῆς διπλωματικῆς θέσεώς μου, ἣν πρὸς τὸ παρὸν θεωρῶ σπουδαιοτέραν διὰ τὰ συμφέροντα τῆς Ἑλλάδος.

Ἐξηκολούθουν δὲ κατὰ πᾶν τὸ διάστημα τοῦτο, ἐπὶ ὅλους ὀκτὼ μῆνας ἄνευ Γραμματέως ἢ ἄλλου βοηθοῦ, μόνος ἔχων πᾶσαν τῆς Πρεσβείας τὴν ὑπηρεσίαν, διότι ὁ Γραμματεύς μου κ. Δουρούτης, ἀφ' οὗ, ζητήσας τρίμηνον ἄδειαν, ἀπῆλθεν εἰς Ῥωμανίαν, μετὰ ταῦτα μετετέθη ὡς γραμματεὺς εἰς Βουκουρέστιον, ἔνθα ἦσαν τὰ κτήματα τῆς συζύγου του, καὶ ἀντικαταστάτης αὐτοῦ διωρίσθη ὁ κ. Στ. Ἀντωνόπουλος, ὅστις ὅμως ἦλθε μόνον λήξαντος τοῦ Φεβρουαρίου τοῦ ἑπομένου ἔτους.

Κατ' ἀρχὰς δὲ τοῦ Δεκεμβρίου, νύξιν λαβὼν παρά τινων οἰνεμπόρων, ἐπροσπάθησα καὶ διὰ προφορικῶν ἐνεργειῶν καὶ δι' ἐπισήμων ἐκθέσεων, καὶ ἐπέτυχον παρὰ τῆς Γερμανικῆς Κυβερνήσεως, ἵνα, ἐπὶ τῇ βάσει χημικῶν ἀναλύσεων καὶ γνωμοδοτήσεων ἐπισήμων ἰατρῶν, οἱ ἑλληνικοὶ οἶνοι γένωνται ἐπισήμως δεκτοὶ εἰς τὰ στρατιωτικὰ νοσοκομεῖα τῆς Γερμανίας, ὡς κεκτημένοι ὑγιεινὰς ἰδιότητας. Καὶ ἐγὼ μὲν ἐνόμιζον ὅτι διὰ τούτου ὠφέλησά πως τὴν ἡμετέραν οἰνοποιΐαν, διότι τοῦ μεγάλου Γερμανικοῦ στρατοῦ πολυαριθμότατα εἰσὶ τὰ νοσοκομεῖα. Ἀλλὰ φαί-

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

νεται ὅτι ὑπερεξετίμησα τὸ τοιοῦτον ἀποτέλεσμα, διότι ἡ Κυβέρνησις οὐδ᾿ ἀπαντήσεως ἠξίωσε τὴν περὶ αὐτοῦ ἔκθεσίν μου.

Τοῦ ταγματάρχου Dunker, γνωστοῦ ἐκδότου, καὶ ἰδίως δημοσιεύσαντος τὰ συγγράμματα τῆς Βασιλίσσης τῆς Ῥωμανίας, ἡ θυγάτηρ Δώρα, συγγραφεὺς δραμάτων, ὧν ἓν εἶδον καὶ ἐν Ἀμβούργῳ διδασκόμενον, παρακαλέσασά με νὰ τὴν ἐπισκεφθῶ, μοὶ εἶπεν ὅτι ἐκδότης περιοδικοῦ τινος ἐν Δρέσδῃ τῇ ἐπρότεινε νὰ τῷ γράφῃ περὶ τῶν κατὰ τὴν κοινωνίαν τοῦ Βερολίνου, τῶν ἐν τῷ διπλωματικῷ κόσμῳ καὶ ἐν τῇ Αὐλῇ ἀνεκδότων καὶ σκανδάλων, καὶ πρὸς τοῦτο νὰ ἐπικαλεσθῇ τὴν συνέργειάν μου. Ἀλλὰ τῇ ἀπήντησα ὅτι, ἐγὼ μὲν εἰς οὐδὲν δύναμαι νὰ τῇ γίνω ἐν τούτῳ χρήσιμος, διότι οὐδέποτε θέλω ἀδολεσχήσῃ, εἴτε γράφων, εἴτε λέγων, περὶ φίλων καὶ γνωρίμων, μεθ᾿ ὧν συναναστρέφομαι, καὶ ἂν ὑποτεθῇ ὅτι ἠξεύρω τι περὶ αὐτῶν ἄξιον νὰ διεγείρῃ τὴν κοινὴν περιέργειαν· ἂν δὲ καὶ ἡ ἰδία θέλῃ νὰ δεχθῇ συμβουλήν μου, τὴν προτρέπω ν᾿ ἀποστῇ τοιούτου ὀλισθηροῦ ἐδάφους, ὅπερ καὶ ἔπραξε. Μετὰ καιρὸν δ᾿ ἐπανελήφθη καὶ εἰς ἐμὲ ἀμέσως ἡ τοιαύτη ἢ ἀνάλογος πρότασις, ἀλλὰ καὶ ἀνάλογος ἐδόθη ἀπάντησις.

Ἐξ Ἀθηνῶν δέ, μετὰ τὴν Ἑλπινίκην Καρακούσα, μοὶ ἐστάλη κατὰ Δεκέμβριον ὑπὸ τῆς Φιλεκπαιδευτικῆς Ἑταιρείας καὶ ἑτέρα νεάνις, ἡ Φλωρεντία Φουντουκλῆ, ἐλθοῦσα μετὰ τῆς μητρὸς καὶ δύω μικρῶν ἀδελφῶν της, ἵνα ἐπίσης διδαχθῇ τὴν ***νέαν διδακτικὴν μέθοδον.*** Ἐφρόντισα, ἑπομένως, νὰ συστήσω καὶ τὴν κυρίαν ταύτην, ὡς καὶ τὴν νέαν Καρακούση, εἰς τὸν διευθυντὴν τοῦ κεντρικοῦ ἐν Βερολίνῳ διδασκαλείου τῶν νεανίδων, κύριον Suprian, ἐξηγήσας αὐτῷ ὅτι ὁ σκοπὸς τῆς ἀποστολῆς των ἦν κυρίως νὰ διδαχθῶσι τὴν «νέαν διδακτικὴν μέθοδον». Ἀλλ᾿ ὁ κύριος διευθυντής, ὅστις ὡς εἰδικὸς καὶ ἔξοχος εἰς τὸν κλάδον του ἐξετιμᾶτο ἐν Γερμανίᾳ, μοὶ εἶπεν ὅτι ***«νέα»*** μέθοδος δὲν ὑπῆρχεν, ἕκαστος δὲ διδάσκαλος εἶχε τὴν ἐδικήν του, καὶ ὁ μεθοδικώτερος ἐξετιμᾶτο ὡς κρείττων τῶν ἄλλων. Οἰκτρὸν δὲ καὶ τότε καὶ πάντοτε ἔκρινα τὸ νὰ πιθηκίζωμεν οὕτω τὰ ξένα, ὥστε τὸ ἐπινοηθέν, φέρ᾿ εἰπεῖν, ὑπὸ τῶν Ἄγγλων σύστημα τοῦ νὰ βιάζωσι τὰ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

παιδία νὰ μανθάνωσι ν' ἀναγινώσκωσι τὰς λέξεις πρὶν ἢ μάθωσι τὸ ἀλφάβητον, νὰ θέλωμεν νὰ ἐφαρμόσωμεν καὶ παρ' ἡμῖν, μὴ ἐννοοῦντες ὅτι, οἱ μὲν Ἄγγλοι βιάζονται εἰς τοῦτο, διότι ἐν πλείσταις τῶν λέξεών των τὰ γράμματα ἄλλως καὶ ἄλλως προφέρονται, παρ' ἡμῖν δὲ τὸ τοιοῦτον ἐλάττωμα δὲν ὑπάρχει.

Τῇ κυρίᾳ Φυντικλῇ, χωρισθείσῃ τῆς μητρός της, ἵνα ὅσον τάχιστα τελειοποιηθῇ, εἰς ἣν ἤδη μέχρι τινὸς ἐγνώριζε Γερμανικὴν γλῶσσαν, ἐπρομήθευσα κατοικίαν παρὰ τῇ κυρίᾳ Ῥαβότt, χήρᾳ καθηγητοῦ Πανεπιστημίου, ἐξόχῳ ζωγράφῳ καὶ λίαν λογίᾳ κυρίᾳ, ἥτις, τοσαύτην εἶχεν ἀγάπην πρὸς τὴν καθομιλουμένην Ἑλληνικήν, ὥστε δι' ἰδίας σπουδῆς κατώρθωσε μέχρι τινὸς νὰ ἐκμάθῃ αὐτήν. Ἐν δὲ τῇ νέᾳ Ἑλληνίδι ἀνεκάλυψα μετ' οὐ πολύ, σπέρματα ἀξιολόγου ποιητρίας, στιχουργούσης μετ' ἄκρας εὐκολίας καὶ πολὺ ἀκριβέστερον καὶ ἁρμονικώτερον ἢ πλεῖστοι τῶν παρ' ἡμῖν νεοθαλλῶν ποιητῶν.

Τῇ 7)19 Δεκεμβρίου ἦλθεν εἰς Βερολῖνον Βουλγαρικὴ ἐπιτροπή, ἵνα συνηγορήσῃ ὑπὲρ τῆς καταλήψεως τῆς Ῥωμυλίας, ἥτις ἐγένετο δεκτὴ παρὰ τῷ Βίσμαρκ, ἀλλ' ἀνεπισήμως, ἐπεσκέφθη δὲ καὶ τὸν Πρεσβευτὴν τῆς Τουρκίας, τὸν δὲ τῆς Ἀγγλίας δὲν εὗρε κατ' οἶκον, καὶ ἀνεχώρησεν ἄπρακτος, ὥστε περὶ αὐτῆς δὲν εἶχον περαιτέρω νὰ πολυπραγμονήσω.

Τότε, συστάντος ἐν Ἀθήναις, ἐν τῷ δι' ἄλλον σκοπὸν ἱδρυθέντι Βαρβακείῳ, πρακτικοῦ γυμνασίου, μοὶ ἔγραψεν ὁ διευθυντὴς αὐτοῦ διορισθεὶς κ. Θεοδ. Νέγρης, ζητήσας μοι νὰ τῷ πέμψω ὀργανισμοὺς καὶ καταλόγους τῶν διδακτικῶν βιβλίων τῶν τοιούτων ἐν Γερμανίᾳ καταστημάτων. Καὶ τῷ ἔπεμψα μὲν ταῦτα, ζητήσας καὶ λαβὼν αὐτὰ παρὰ τεσσάρων τῶν ἐπισημοτάτων τοιούτων καταστημάτων διαφόρων μερῶν τῆς Γερμανίας, ἀλλὰ καὶ τῷ ἐξέφρασα τὴν γνώμην μου ὅτι καὶ τοιαῦτα πρακτικὰ σχολεῖα, στηριζόμενα ἐπ' αὐξήσεως τῶν μαθηματικῶν καὶ ἐπιστημονικῶν σπουδῶν, δὲν πρέπει νὰ ἐλαττῶσι τὴν σπουδὴν τῆς Ἑλληνικῆς, ἥτις παρ' ἡμῖν ἐπέχει τὴν θέσιν τῆς ἐγχωρίου γλώσσης, ὡς ἐν Γερμανίᾳ ἡ γερμανική· Ὡς δὲ πρὸς τὴν σπουδὴν τῶν μαθηματικῶν, τῷ ἐσύστησα τὴν συλλογὴν τῶν ἐμῶν προβλημάτων, καθ'

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ὃ οὖσαν μετάφρασιν, διὰ πλείστων ἐπηυξημένην, τῆς συλλογῆς τοῦ Meyer Hirsch, ἥτις ἐν τοῖς καταλόγοις τῶν πρακτικῶν σχολείων τῆς Γερμανίας φέρεται ὡς τὸ διδακτικὸν βιβλίον αὐτῶν. Ἀλλ' ἡ πρότασίς μου δὲν ἐνεκρίθη, ἴσως διότι τὸ βιβλίον εἶχε τὴν ἀτυχίαν νὰ μεταφρασθῇ καὶ ἐκδοθῇ ὑπ' ἐμοῦ (καὶ τοῦ Γ. Σούτσου). Ὅτε δέ, μετά τινα χρόνον, εἶδον ἐν Ἀθήναις τὸν Κον Νέγρην καὶ τῷ ὑπέμνησα αὐτήν, μοὶ εἶπεν ὅτι ἡ συλλογὴ ἐκείνη ἦτον ἀπηρχαιωμένη, εἰς ὃ τῷ ἀπήντησα ὅτι τοιαύτη ἦτον ἴσως δι' ἡμᾶς, οὐχὶ ὅμως καὶ διὰ τὴν Γερμανίαν, καὶ ὅτι, ἂν δὲν ἀπατῶμαι, ὁ Εὐκλείδης ἦν ἀρχαιότερος ἔτι. Ἀπηρχαιωμένη συλλογὴ μαθηματικῶν προβλημάτων! Πρωτότυπος τῷ ὄντι ἐκτίμησις!

Τῇ 14)26 Δεκεμβρίου, δειπνῶν παρὰ τῷ Κῳ Werde, εὐπόρῳ ἰδιοκτήτῃ, ἐκαθήμην παρὰ τῷ διασήμῳ ποιητῇ Ἰουλίῳ Βόλφ, οὗ τὰς συνθέσεις (Rattenfänger κτλ.) κρίνω ὡς πρὸς τὰ λυρικὰ μὲν αὐτῶν χωρία, ἀμιμήτους, ὡς πρὸς τὰ διηγηματικὰ ὅμως, μᾶλλον πεζάς. Μετὰ τρεῖς ἡμέρας δ' εἰς δεῖπνον παρὰ τῷ δόκτορι Ebers, τῷ ἀδελφῷ τοῦ ἐπισημοτάτου αἰγυπτιογράφου, συνήντησα χαριεστάτην Κυρίαν (τὴν Καν Hävings), ἥτις, μετὰ τοῦ συζύγου της, εἶχε διατρίψῃ ἐφ' ἱκανὸν χρόνον ἐν Σιγγαπόρ, καὶ μετὰ περιεργείας καὶ χαρᾶς ἤκουσα αὐτὴν διαλεγομένην τὴν εὐφωνοτάτην γλῶσσαν τῆς Ἰάβας, μετά τινος πλουσίου παραγωγοῦ ζακχάρεως, ὅστις πρὸ ὀλίγου εἶχεν ἐπιστρέψῃ ἐκεῖθεν.

Παρὰ τοῦ Πρίγκηπος Μάϊνιγγεν δ' ἔμαθον ὅτι εἶχεν εὐαρεστηθῇ νὰ γράψῃ εἰς τὸ Θέατρον τοῦ Βάλλνερ ἐν Βερολίνῳ καὶ εἰς τὸ τῆς Δρέσδης, συνιστῶν εἰς παράστασιν κωμῳδίαν τινὰ τοῦ διδασκάλου του τῆς νεοελληνικῆς. Ὅτε δὲ μετά τινας μῆνας οὗτος μοὶ ἔδωκεν αὐτὴν εἰς ἀνάγνωσιν, ἐθαύμασα, οὐχὶ πῶς τὰ δύω ταῦτα θέατρα ἀπέκρουσαν τὴν παράστασιν, ἀλλὰ πῶς ἦν δυνατὸν νὰ δεχθῇ αὐτὴν ὁ κ. Ledebuhr ἐν Schwerin, καὶ τοῦτο ἐταπείνωσε καὶ ἄρδην κατέστρεψε τὴν ἐγκαύχησίν μου, ὅτι ὁ αὐτὸς εἶχε διδάξῃ ἄλλοτε τοὺς Λ΄. Ἴσως ἠπατώμην κρίνων ἐξ ὑποκειμένου.

Περὶ τὰ τέλη Δεκεμβρίου ἐπιστείλαντός μοι τοῦ κ. Δαμιράλη, μεταφραστοῦ τινῶν δραμάτων τοῦ Σαικσπείρου κτλ., ὅτε ὁ κ.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

Συγγρὸς ἀνέλαβε τὴν ἀποπεράτωσιν τῆς οἰκοδομῆς τοῦ μεγάλου ἐν Ἀθήναις Θεάτρου, ἔσπευσα νὰ γράψω εἰς τὸν φιλόπατριν τοῦτον ἄνδρα τινὰς ἰδέας μου περὶ τῆς καταρτίσεως τοῦ Θεάτρου τούτου εἰς ἐθνικόν. Ἀλλὰ φαίνεται ὅτι ἀλλοῖον ἦν ἐξ ἀρχῆς τὸ σχέδιόν του, διότι μοὶ ἀπήντησε μᾶλλον δι᾽ ὑπεκφυγῆς.

Τῇ 30ῃ δὲ Δεκεμβρίου, εἰς μεγάλην συναναστροφὴν τῆς Κας Schwalbach, παρέστην εἰς ἀληθῶς ἐξαίσιον φαινόμενον μικροῦ ἐννεαετοῦς Πολωνοῦ, οὐ μόνον κυμβαλίζοντος ἐξαισίως καὶ μετὰ μεγίστης εὐκολίας, ἀλλὰ καὶ αὐτοσχεδιάζοντος μουσικὴν ἐπὶ θεμάτων, ἃ προχείρως τῷ ἐδίδοντο.

Ὡραῖον δῶρον ἔλαβον κατ᾽ αὐτὴν ἐκείνην τὴν ἡμέραν, δύο τόμους Ἰσπανικῶν ποιημάτων τοῦ συναδέλφου μου τῆς Χιλῆς, Κου Μάττα, ἃ μοὶ ἐκόμισεν ὁ υἱός του.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

1887.

Τῇ 8)20 Ἰανουαρίου, παρὰ τῷ Γενικῷ Προξένῳ τῆς Ῥωσσίας Κῳ Κουδιάφτσεφ, ἀπαντήσας δύο κυρίους προερχομένους ἐκ Κιέβου, τοῖς ὡμίλησα περὶ ἧς εἶχον ἄλλοτε λάβῃ πληροφορίας παρὰ λογίου Ῥώσσου ἱερέως, ὅτι εἰς μοναστήριον τῆς πόλεως ἐκείνης διετηρεῖτο ἀναλλοίωτος ἡ ἐκ Βυζαντίου εἰσαχθεῖσα ἐκκλησιαστικὴ μουσική, καὶ τὴν ὑπόσχεσιν τοῦ ἑνὸς ἐξ αὐτῶν, τοῦ νὰ μοὶ πέμψῃ ἐκεῖθεν δείγματα τῆς μουσικῆς ταύτης, ἐδέχθην μετὰ τόσῳ μείζονος εὐγνωμοσύνης, καθ᾽ ὅσον μάτην εἶχον πολλάκις καὶ ὁμιλήσῃ καὶ γράψῃ τοῖς ἰσχύουσιν ἐν Ἑλλάδι περὶ τοῦ σπουδαίου τούτου ἀντικειμένου.

Καὶ εὐγενέστατα μὲν ἐξεπλήρωσε τὴν ὑπόσχεσιν ὁ Κύριος ἐκεῖνος (Κος Münchhausen, Γερμανὸς τὴν καταγωγήν), ἀλλὰ τὰ μετά τινα χρόνον πεμφθέντα μοι ἀποσπάσματα ἦσαν ἐν τετραφωνίᾳ, καὶ δυστυχῶς μόνον ἐκ τῶν κοινοτέρων (οἷον τοῦ «Κύριε ἐλέησον»), ἐξ ὧν δὲν εὗρον ἔτι ἂν δύναταί τι σπουδαῖον νὰ παραχθῇ συμπέρασμα.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ